Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 74

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

DÜNYADA GIRGIR

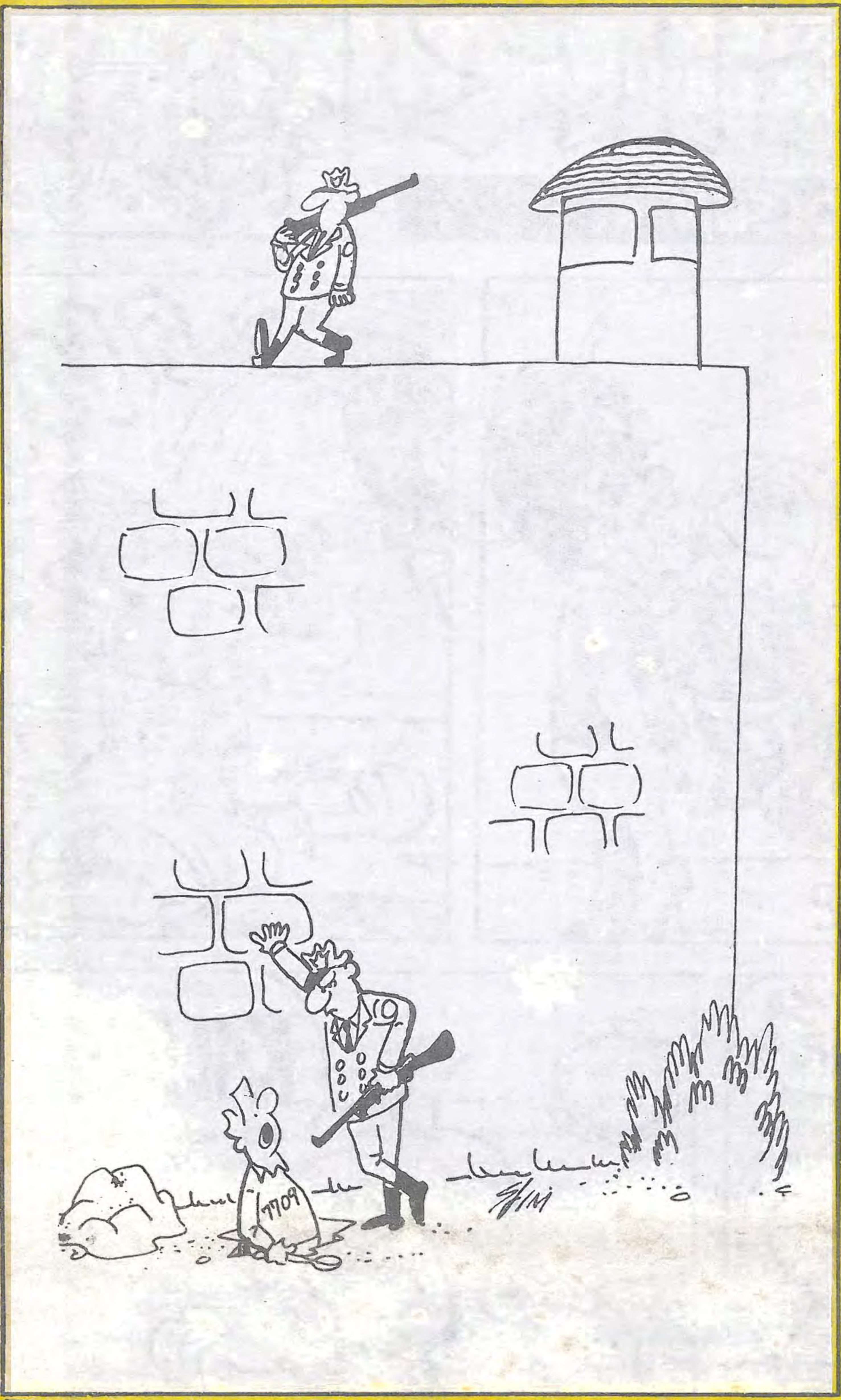

-Kusura bakmayın. Yemekhaneye gidecektim. Yanlışlıkla buraya çıkmışım.

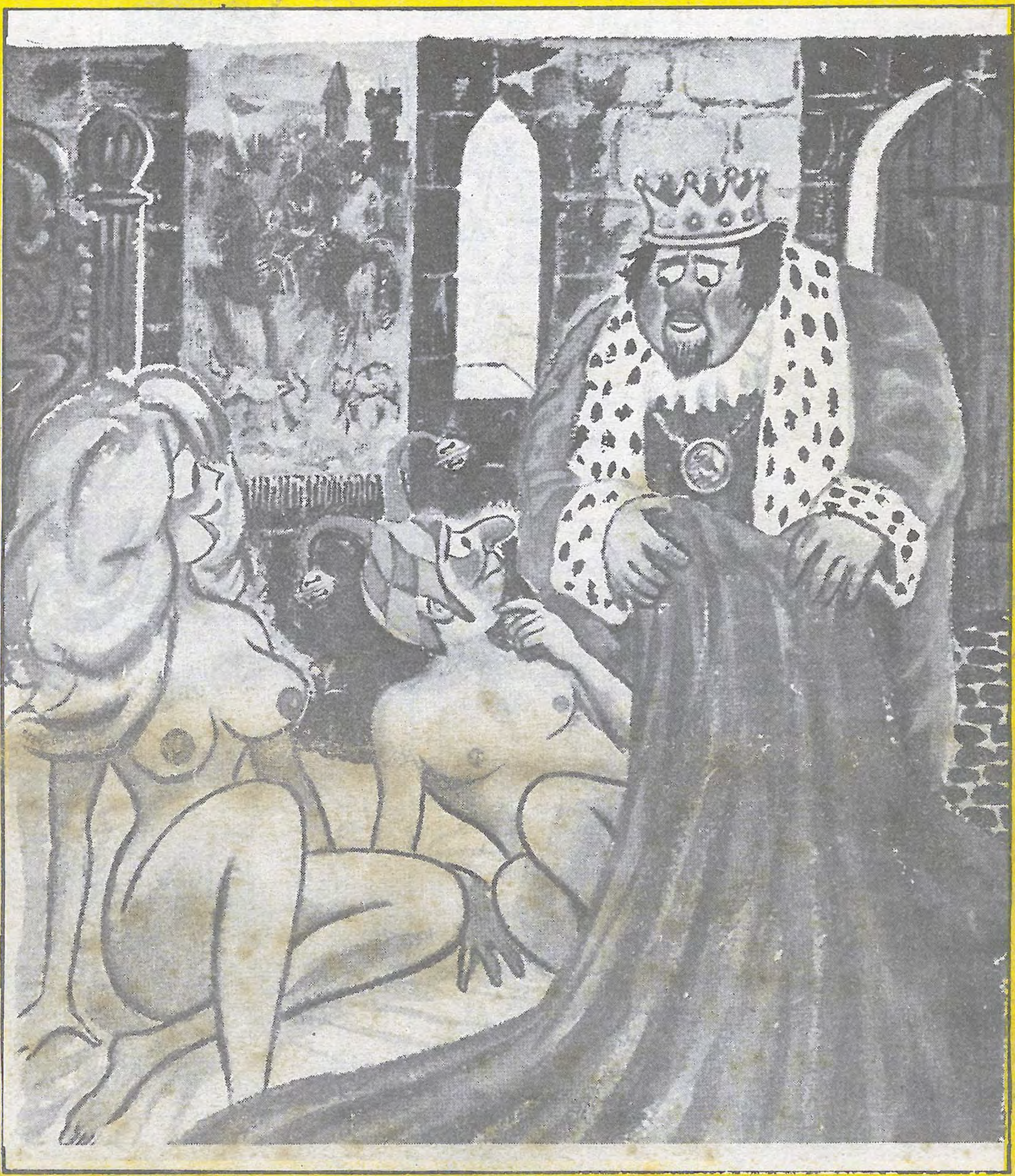

-Kral: Şükret ki beni soytarımla aldatıyorsun bunu bir şaka sayıyorum.

-Sağol büyücübaşı. Hayatımdaki kadın işte bu..

-Bir de bu şapkayı deneseniz beyefendi.

GIRGIR DÜNYASI

-Baba sen git televizyon seyret. Biz bekâr adamız. Sen evli barklı adamsın. Ayıp olur.

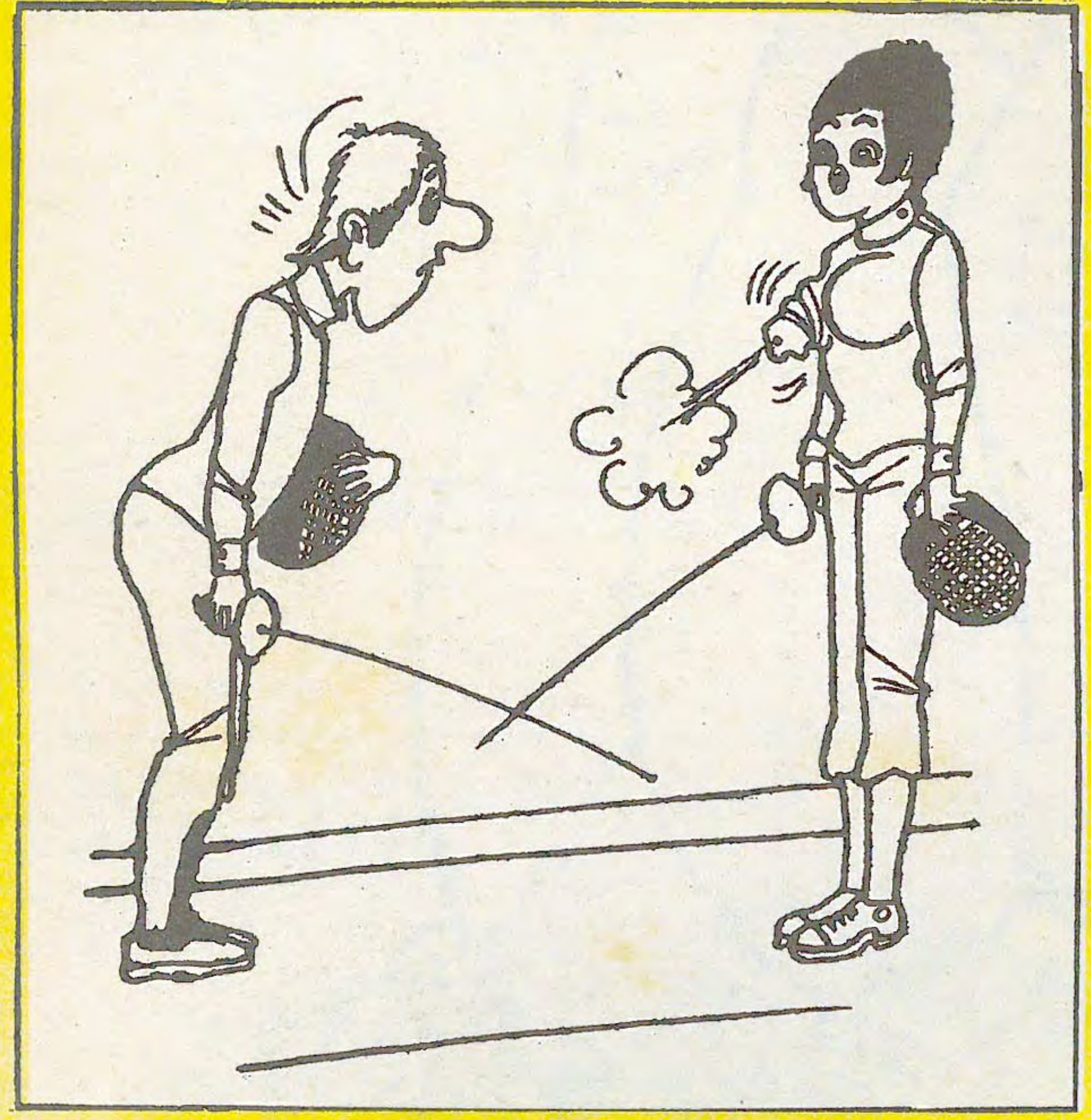

-Ne o Ayşe. Balon muydu.

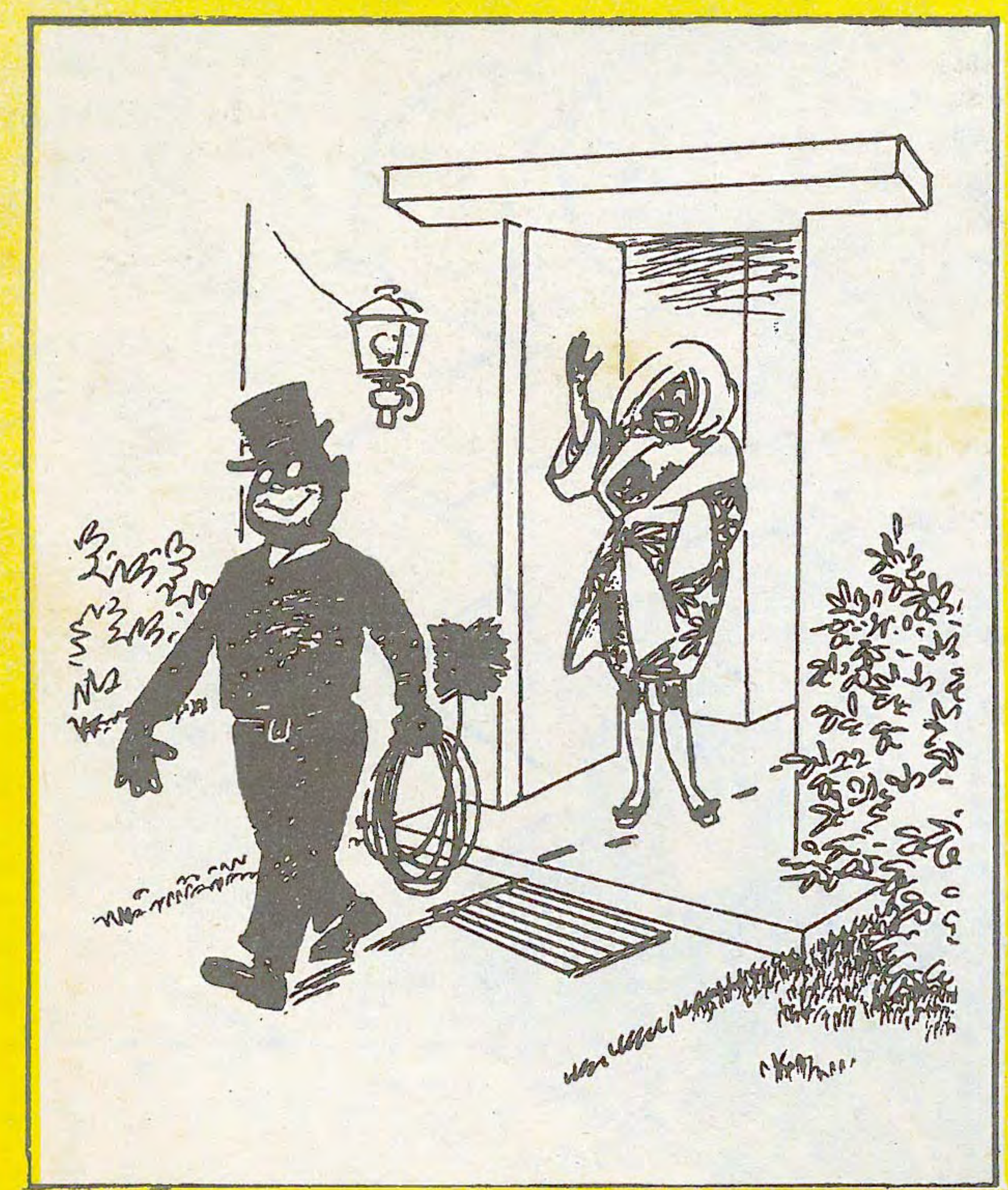

-Güle güle! Necmi efendi. Hayatımda senin gibi becerikli baca temizleyicisi görmedim.

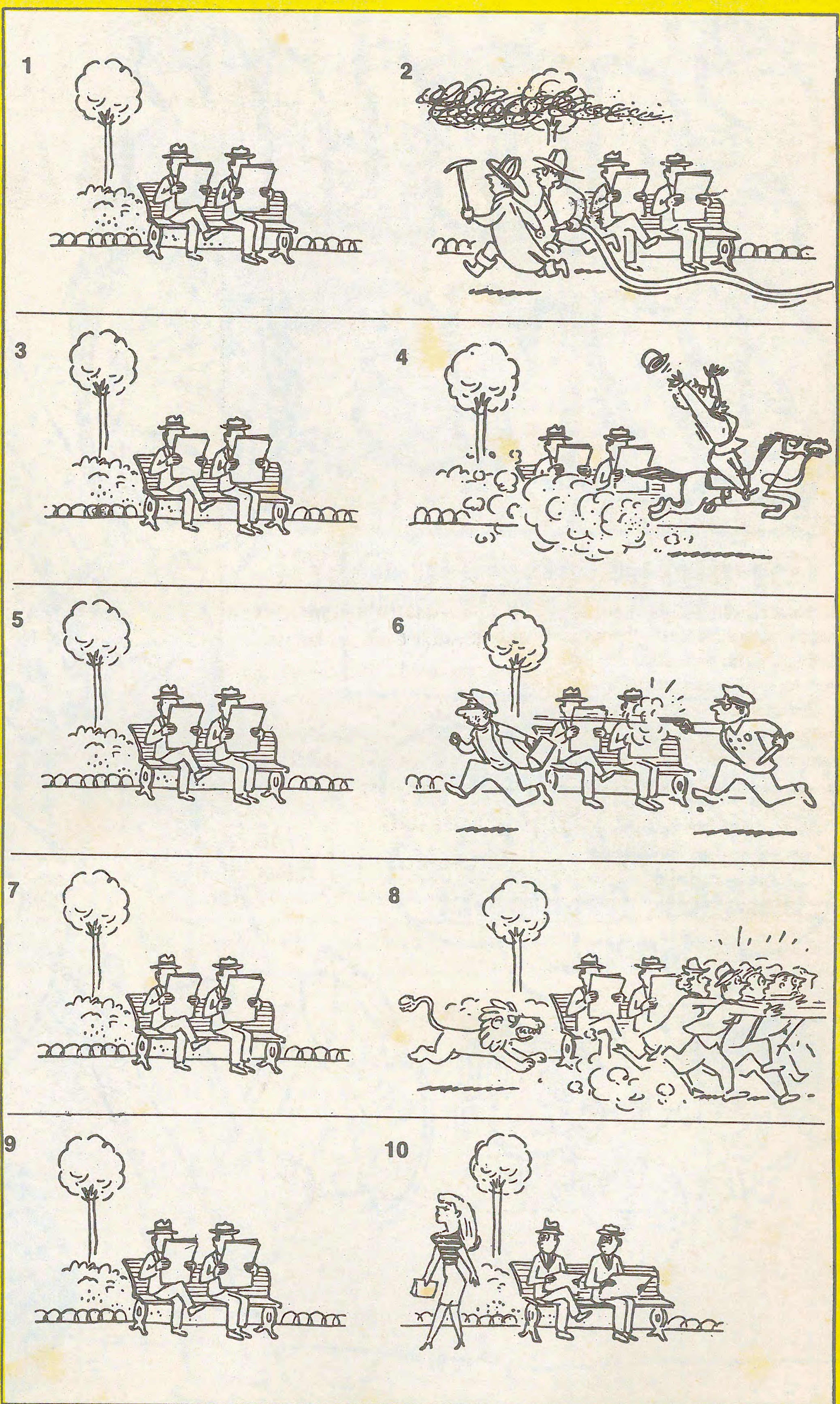

İki gamsız parkta.

YIL: 2
SAYI: 74
6 OCAK 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

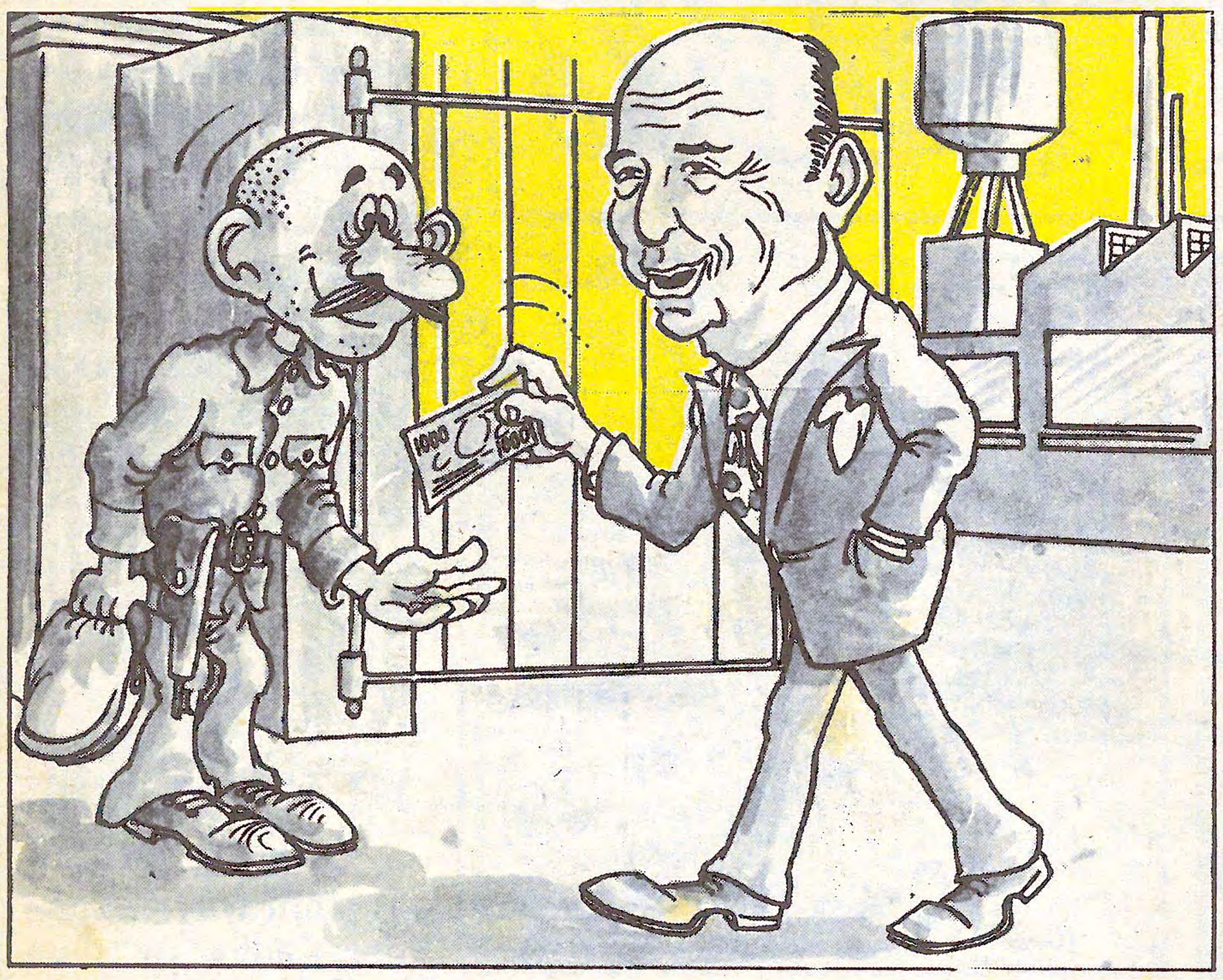

KAPICI İBRAAM TÜRKİYE'NİN EN BÜYÜK KOÇUNU KESTİ!

Sabahleyin Koç'a bir temenna çakan kapıcı İbraam, Vehbi Koç'tan bin lira bayram harçlığı kesmiştir.

İbraam'ın Türkiye'nin en büyük koçunu kestiğini duyan gecekondu komşuları, kurban eti için kapısına üşüşmüşlerdir. İbraam önce su koyvermek istemişse de yiyeceği mahalle dayağını düşünerek Vehbi Koç'un bin lirasıyla bir kurbanlık koç alıp kesmiştir.

Büyük şehirlerde yılbaşı gecesi için "SARHOŞUM GEL" servisi kuruldu

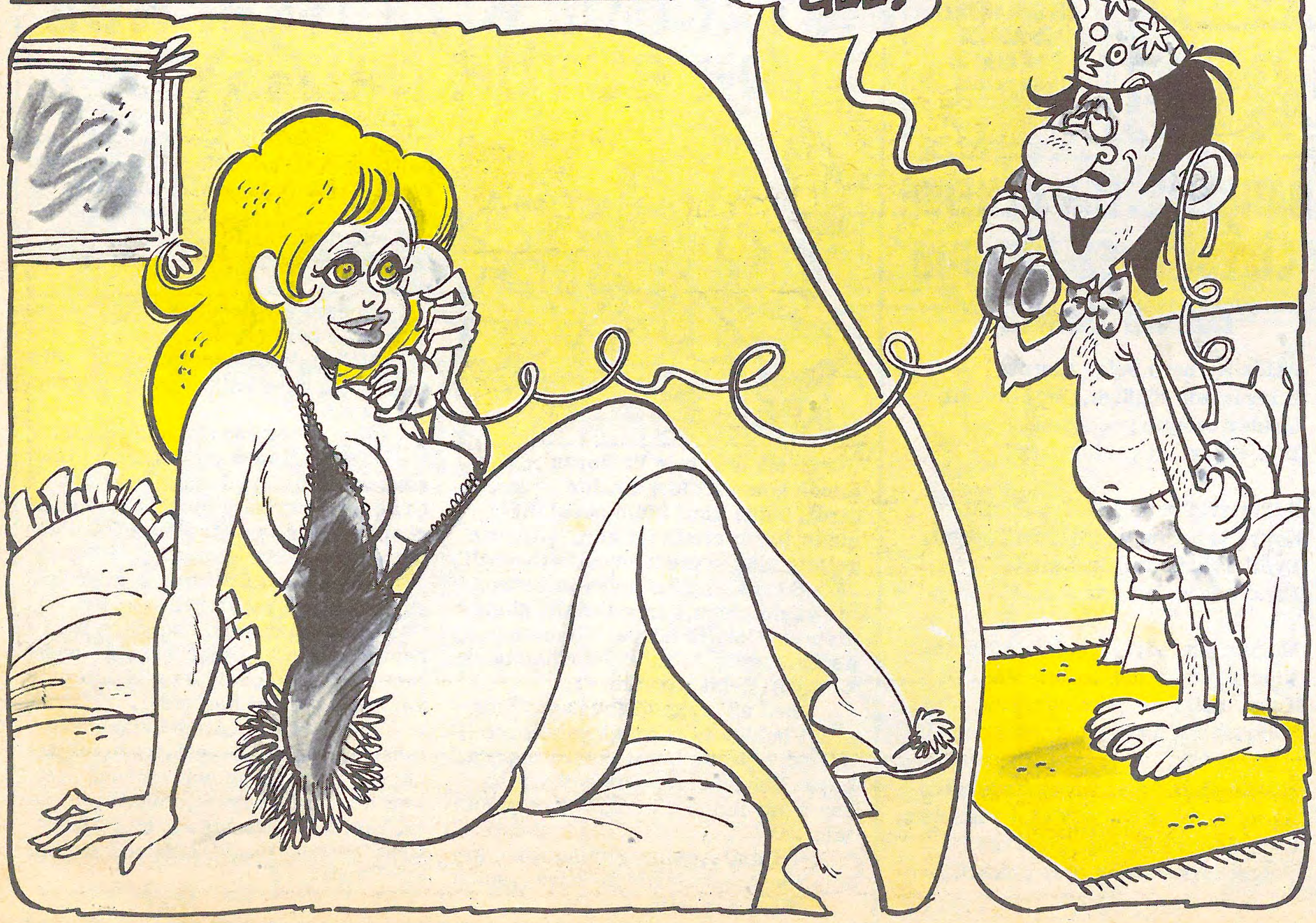

ÇANTADA KEKLİK

GÜNDÜZ GÖZÜ

İki Eskimo delikanlısı başbaşa vermiş konuşuyorlardı. Biri şöyle dedi :

"Bizim bitişik kulübede oturan kızı tanırsın. Ben ona aşık oldum galiba. Her gece rüyamda görüyorum. Evlenmekten başka çare yok... " Beriki aynı fikirde değildi. "Aceleden vazgeç. Altı ay daha dişini sık.. Bir kere de gündüz gözü ile gör. Kararını ondan sonra verirsin..."

*

ÖÇ ALMAK İÇİN

Otobüste Osman'ın eşinin ayağına bastılar. Kadın "Ay" diye feryat etti, Osman öfkelendi, bu münasebetsizliği yapan adamı sertçe dürttü. "Dikkat etsene be herif, karımın ayağını çiğnedin. Çorabı da kaçtı. Ödersin" Adam istifini bozmadı. "Üzülme dostum" dedi. "Şu kapının dibinde duran kadını görüyor musun? O da benim karım. Git istediğin gibi öcünü al."

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

ORDU MESUDİYE ORTAOKULU'NDAN "BÜLENT'İN BABASI"

Matematik dersindeydik. Öğretmen Bülent'i tahtaya çekti. "Yılda yüzde on faizle babanızdan iki yüz lira borç alsam, yıl sonunda babanıza ne vermem gerekir?" Bülent infilak etti... "Dört yüz lira hocam." "Nasıl dört yüz lira? Sen hiç mi hesap bilmiyorsun?"

Bülent boynunu büktü..."Ben hesap bilirim efendim." dedi. "Ama siz babamı bilmezsiniz ki..."

Bülent KALEMDAROĞLU

BAHÇELİEVLER DENEME LİSESİ'NDEN BİR ŞİİR

"Emekli destanı"

İptida karneye sefer olanda,
Atlayamadı sözlüyü, çaktı emekli,
İnekler otlayıp geçti sınıfı,
Yine tökezledi çaktı emekli

Hazırlayın palamutların ikisini,
Kopya yapayım yazılıların hepsini,
Eylül ayında okul kapısında
Etrafında turlar attı emekli.

Muavin bey söyler, gelsin göreyim
Nice adamdır ben de bileyim
Kopya çektiyse sıfır vereyim,
Sınavlardan ne belâlar çekti emekli

Mümeyyizler salonlarda gezerken,
Kazık sorular yağmur gibi yağarken,
Kahrolası fizik seni döğerken,
Belgelilere serdar oldu emekli...

YÜCEL ÇELİKLER

İSTANBUL KIZ LİSESİ'NDE BİR BÜYÜK MÜZİSYEN

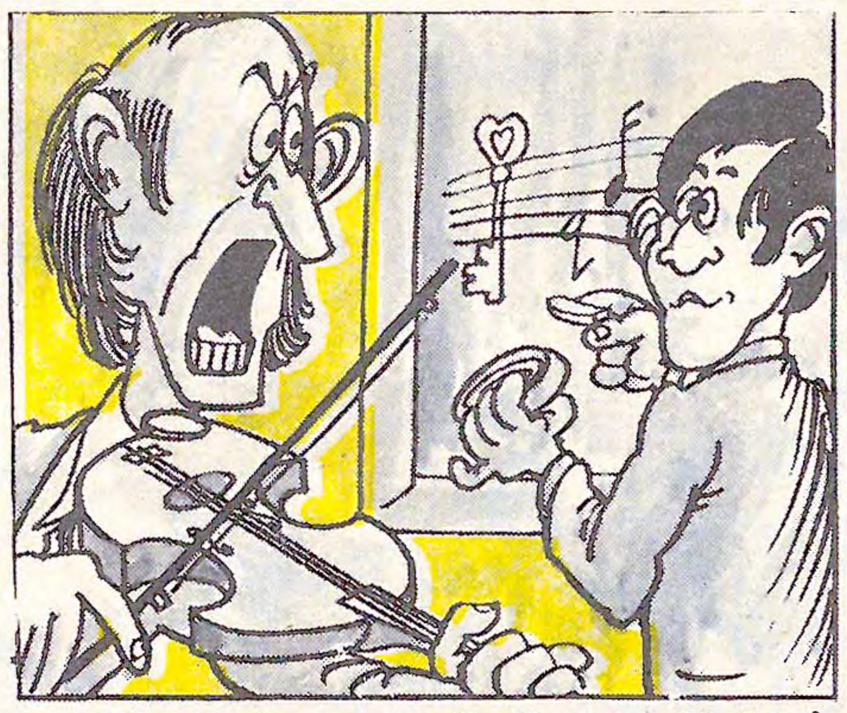

Müzik hocamız Bethoven Rahmi, elinde kemanı olduğu halde sınıfa girdi. Bütün sınıf ölüm sessizliği içinde, her birimiz iki göz, uzaydan gelmiş gibi seyrediyoruz Bethoven'i.

-Sen kalk!.. Bethoven'in kemanının yayının ucu, körpe Celal'i gösteriyordu. Celal'e körpe dememizin nedeni, henüz 25'ini doldurmamış olmasıydı. Celal sarsıldı ve,

-Ben mi hocam? Koca sınıfta beni mi buldun kaldıracak yahu!.. cık, cık cık? Neyse Celal kızara bozara, boyun kırarak tahtaya geldi ve hocanın karşısına dikildi. Bethoven Rahmi.

-İyi dinle, çalacağım parça kimin? dedi ve başladı çalmaya.. sustu

-Aşık Veysel'in hocam,

-Sus hayvan herif! Yıktın Mozartı yıktın!.. Pekala nota çizgilerini çiz bakalım? Celal, haritadaki yükseklik eğrileri gibi yılankavi 4 parelel çizgi çizdi.

-Ulan bu nasıl çizgi? Niye eğri bunlar moruk? Biri nerede uyuz herif?

-Hocam siz doğru çiz demediniz ki, ben de öyle çizdim.

-Doğru demek şartmı oğlum. Hiç çizdim mi öyle ben!.. Peki bir gam çek bakalım?

-Her yeeer kaaaarannnlııııkkkk?

-Kes ulan hayvan kes. Sen tam serserisin be. Böyle gam olur mu ? Çizdiğin o berbat nota çizgileri üzerinde bir sus işareti göster?.. Celal notaların bir kısmını çizdi ve oraya parmağını dudağına götürüp, susun işareti yapan resmi çizdi.

-Ulan mikrop son sorun!.. Sol anahtarını çiz?.. Celal tahtaya selamet partisinin anahtarı gibi dibi yuvarlakça bir anahtar çizdi.

-Oğlum Celal! Allah belânı vermesin!.. Birkaç sene daha dişini sıkarsan buradan emekli olursun. Benim de sana hediyem, o anahtarın dibi. Yani kocaman bir sıfır!.. deyip Celal'i oturttu. Bizler kahkahadan kırılmıştık...

SEZEN ARCAN

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

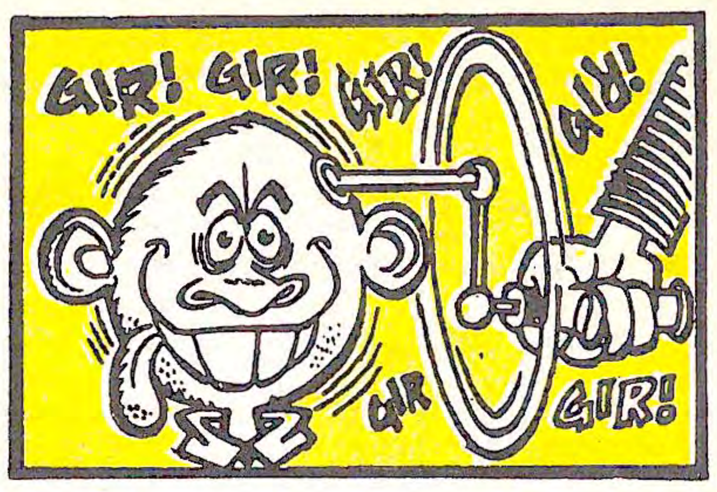

BAŞTARAFI KARŞIDA

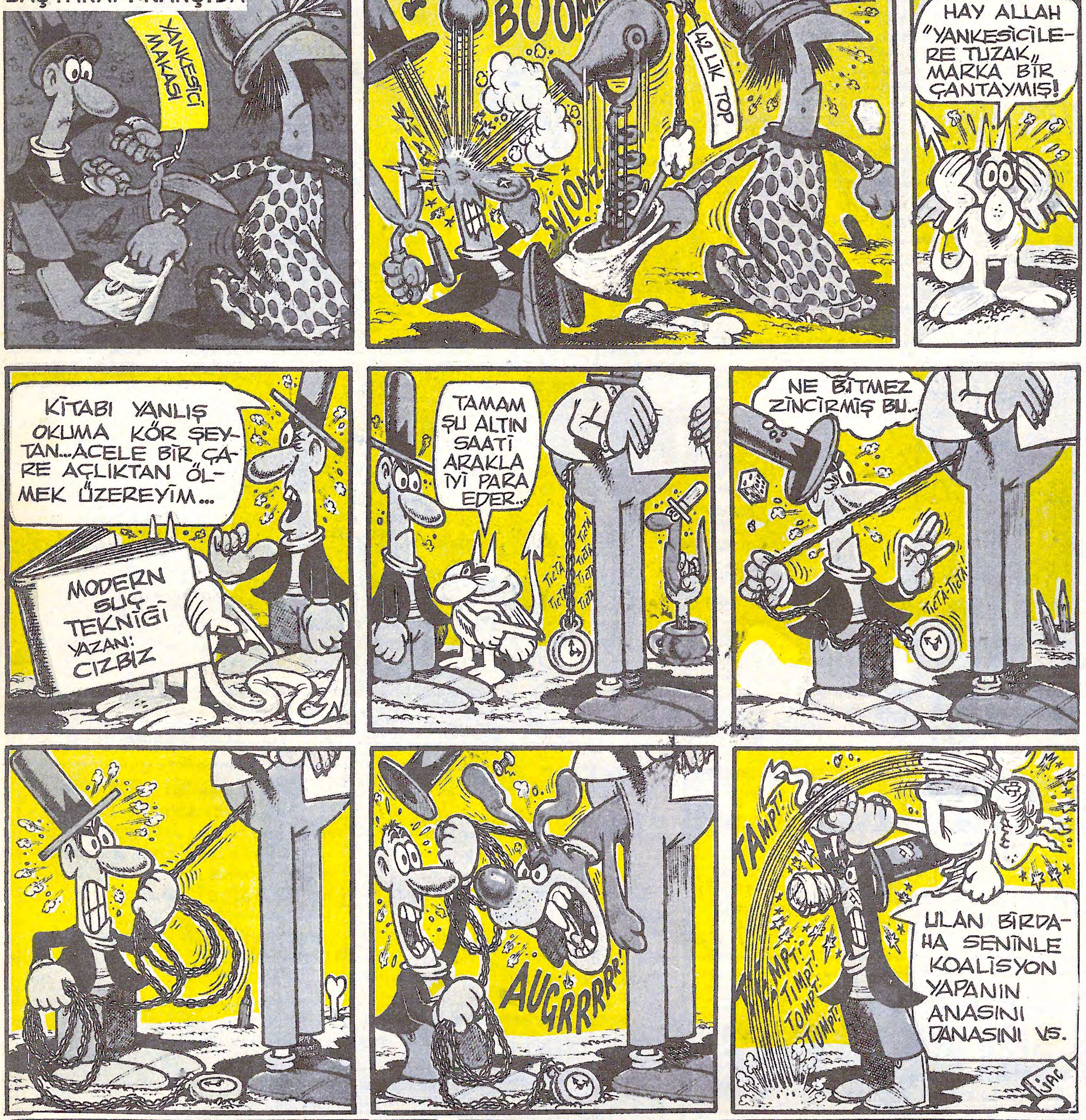

SEÇME VE DE SAÇMA SÖZLER

Sululuktan hoşlanmam.. **MUSLUK**

Bana giren çıkandan sana ne? **PASAJ**

Yakacak ihtiyacınız için telefon numaramı alın. **İNEK**

Benimle dalga geçtiğinizin farkında mısınız? **SANDAL**

Tapan sıkı mı?.. **TÜRBÜŞON**

Diplomalı üfürükçüye doktor, yeni yazı ile yazdığı muskaya da reçete denir. **TAHTALI KÖYDEN BİR FANİ**

Senin ipinle kuyuya inilmez arkadaş **KOVA**

Oo Hüsnü Bey, sizi gören hacı olur yahu? **ÂMÂ**

Ah..Pakize yaktın beni. **SOBA**

ANLADIMI

Rejisör çevrilecek sahne için jöne rolü tarif ediyordu :

-Bu sahnede siz kaçıyorsunuz. Kaplan da sizi takip ediyor. Yüz metre kadar koştuktan sonra duracaksınız, daha fazla koşmanıza lüzum yok. Yüzüme niye öyle tuhaf bakıyorsunuz? Ne demek istediğimi anlamadınız galiba?

-Anlamasına ben anladım ama, kaplan anladı mı?

GÖZLÜK

Kadın üzülerek doktora:

- Affedersiniz doktor bey, gözlüklerinizin üstüne oturdum.

-Üzülmeyin bayan, o gözlükler daha neler görmüştür.

Ev hanımlarına bedava akıl!..

Cibali'den Şakire Şakırt entarisine damlayan yağ lekesinin nasıl çıkacağını soruyor.. Yağ lekelerini çıkarmak çok kolaydır. Hemen entarinizi bir teneke yağın içine batırıp yarım saat tutun. Böylece entarinizdeki yağ lekesi görünmeyecektir.

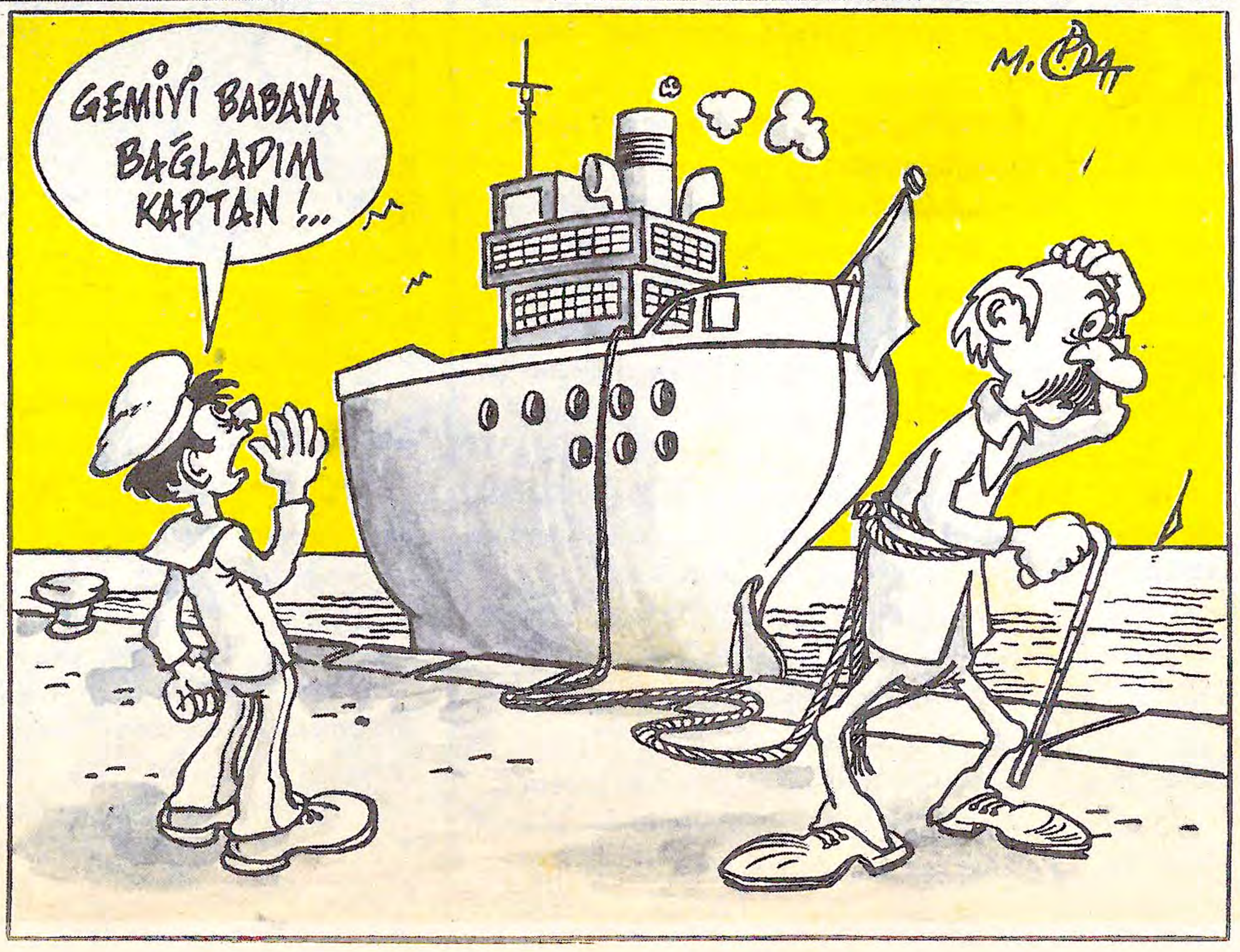

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZER: **OĞUZ ARAL**

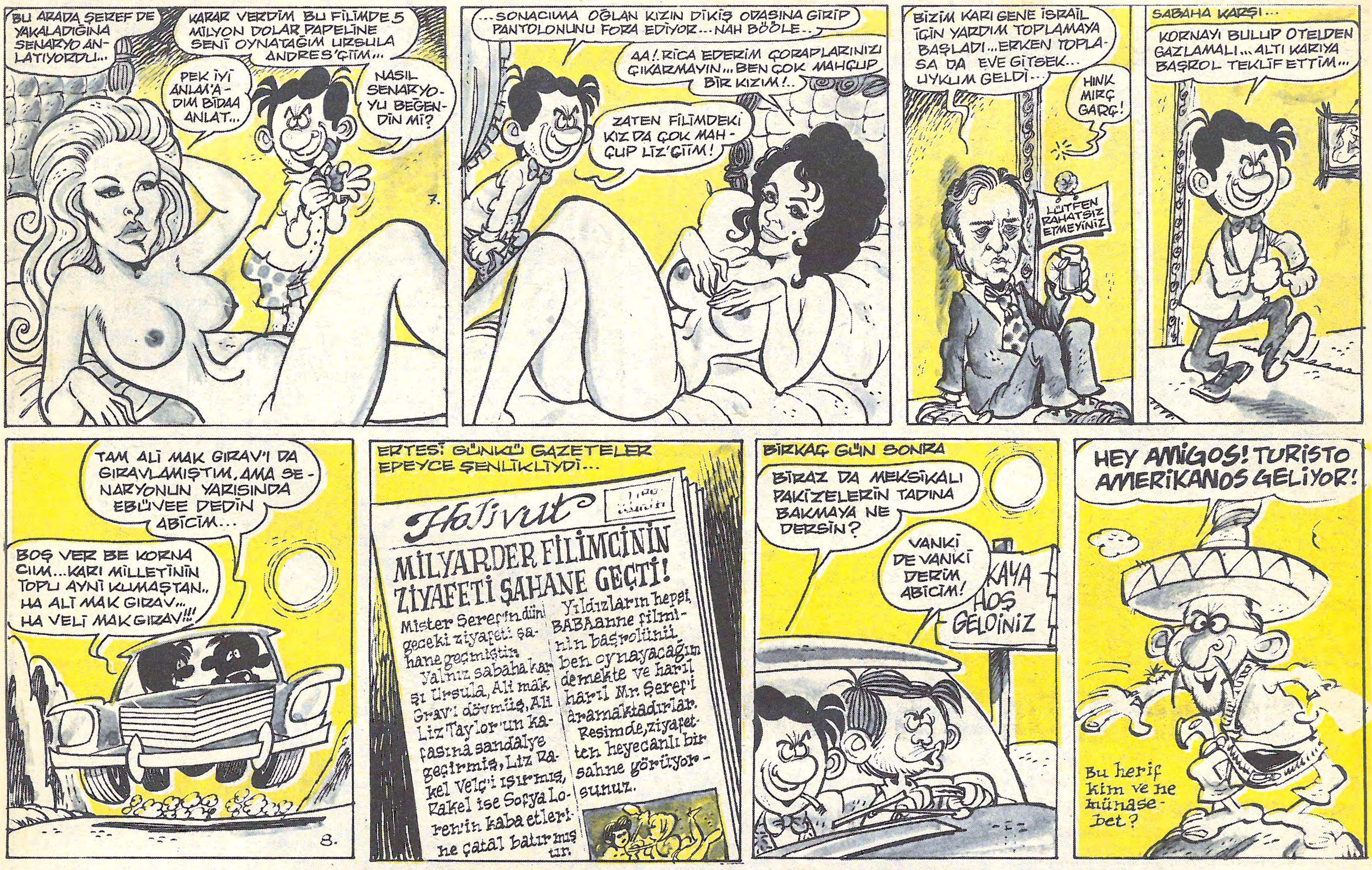

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

İzmir Atatürk Lisesi'nden bir soru
EV ÖDEVLERİ NE OLDU?

Kompozisyon öğretmenimiz ev ödevi olarak birer mektup örneği yazmamızı istemişti. Ödevler o gün toplanacaktı. Ne var ki aynı gün cebirden de yazılıydık. Cebir'i bırakıp mektup yazılır mıydı yani? Yazılmazdı tabii. Ve kimse de yazmamıştı.

Öğretmen sınıfa girdiğinde alışılmamış bir sessizlik vardı. Öğretmenimizin ödeve verdiği büyük önem, kimse-nin ödevini yapmamış olması ilk nedenleriydi bu sessizliğin.

Öğretmenimiz defteri imzaladı ... Sonra:

-Bu gün ne yapacaktık çocuklar? diye sordu.

Büyük bir sevinç dolmuştu içimize. O suskunluk gitmiş coşkun bir hava kapsamıştı sınıfı. İşin kötüsü de buydu. Bu coşkunlukla her kafadan ayrı bir ses çıkıyor, bu da çelişik bir durum yaratıyordu.

Öğretmenimiz bir süre sonra anımsamış gibi sordu:

-Sahi sizin mektuplara n'oldu?

İşte şimdi şapa oturmuştuk. Bir kişi doğru dürüst bu gün şunu yapacağız dese n'olurdu sanki? Ben ümitsizlik çukuruna yavaş yavaş gömülürken Selim' in ayağa kalktığını gördüm. Öğretmeni mizin sorusuyla başlayan "Ne mektubu?" "Mektup mu varmış?" türünden homurtular da kesildi bu arada. Herkes Selim'i izlemeye başlamıştı.

Selim sakin ve büyük bir ciddiyetle sordu:

-Mektupları mı soruyorsunuz efendim?

-Evet '. N'oldu bizim mektuplar?

-Onları hiç merak etmeyin efendim. Adresinize postaladık hepsini.

TAMER KÖSELER

AKŞEHİR ÖĞRETMEN OKULU'NDAKI İNEK KİM ?

Etütten sonra yatakhaneye gittik. Herkes yatağına girdi.

O gün de Millî Güvenlik' ten yazılıydık. Bütün arkadaşlar, ineklediklerini açıkça söyledikleri halde, Kulaksız Rıfat:

- Valla arkadaşlar, ben ineklemedim ve ineklemem de, diyordu.

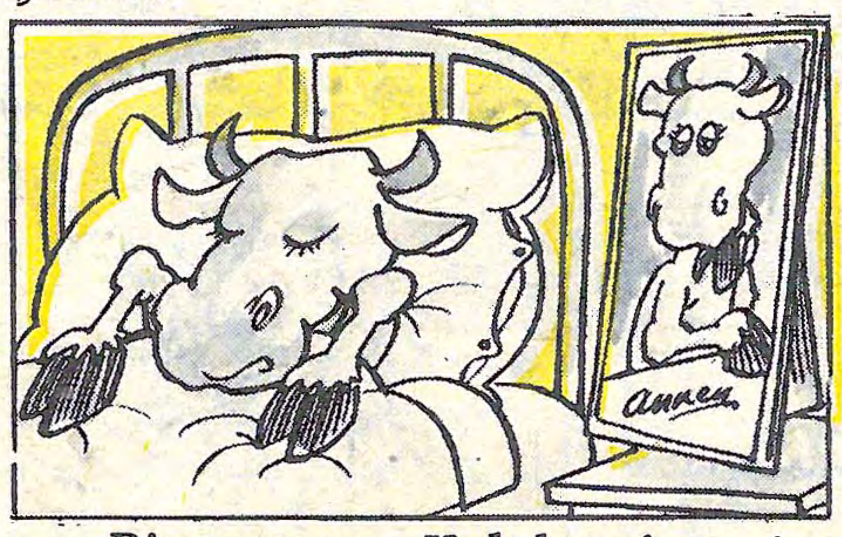

Biraz sonra Kulaksız'ın yatağından sesler gelmeye başladı:

- Assubay üstçavuş. Assubay üstçavuş. Binbaşı... Binbaşı

Daha yatmayan biz yatağında sayıklayan Kulaksıza bakıyorduk. Gülmekten karnımıza ağrı girmişti.

Hazırcevap Selahattin, yatağında gülüşmelerin arasından hemen yetiştirdi:

- İnek, bir de ineklemem der Oysa bu inek değil, inek oğlu inek imiş- Ulan !

Mehmet KURT

KIRŞEHİR TİCARET LİSESİ'NDEN

Boztepe Ortaokulu'nda okuduğumuz sıralarda, 2. sınıf'dayken dersimiz fizikti. Paslı Teneke adını verdiğimiz bir bayan hoca gelirdi (Suratının sivilceli ve siyah oluşundan bu ismi taktık). Hoca sınıfa girdi sözlü yapacaktı fakat kimse çalışmamıştı. Defteri karıştırdı, ve gürledi:

- 309 ?
- Başım ağrıyor, hocam
- 511 ?
- Karnım ağrıyor, hocam
- 630 ?
- Çok feciyim hocam, galiba bu gün öleceğim.
- Öl de tembelin biri eksilsin oğlum." dedi.

Sınıfta bağrışmalar, gülüşmeler çoğaldı. Hoca kimseyi kaldıramayacağını anlayınca; bazı sorular sordu.

- Çocuklar buraya neye geliyorsunuz? Her taraftan sesler
- Okumaya
- Yazmaya
- Liseye gitmiş olmak için
- Adam olmak için

Peki dersi niye çalışmadınız. Sınıfın en gırgırcı arkadaşı Tuzsuz Bekir kalktı.

- Anlayamadım hocam, okudum amma..
- Neyi anlamadın?
- Arşimed'i
- Neresini anlamadın?
- Arşimed'in neden müziği sevmeyip de fiziği sevdiğini anlayamadım.

ZERO MISTIK-KIRŞEHİR

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIRGIR...TAMAM ÇALIŞTI

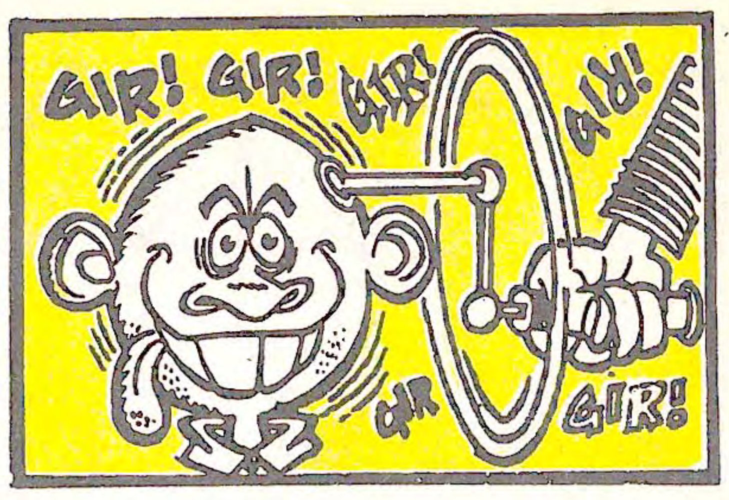

Ameliyatla burnunu değiştiren Ayşecik

BACAĞINI DA DEĞİŞTİRDİ

Geçen yıllarda burnunu değiştiren ünlü artistciğimiz Ayşecik, dün estetik cerahi makastarı Safra Beyle konken oynarken, çaktırmadan maça bacağını atıp, yerden kupa bacağını araklayarak bacağını değiştirmiştir. Bozuntuya gelmesin diye, bu arada sol bacağını, sağ bacağının üstüne atarak, orta menzilli bir frikik veren Ayşecik:

– Ayaklarım çok yoruluyor, onun için sık sık bacağımı değiştiriyorum, diyerek bir de rol kesmiştir

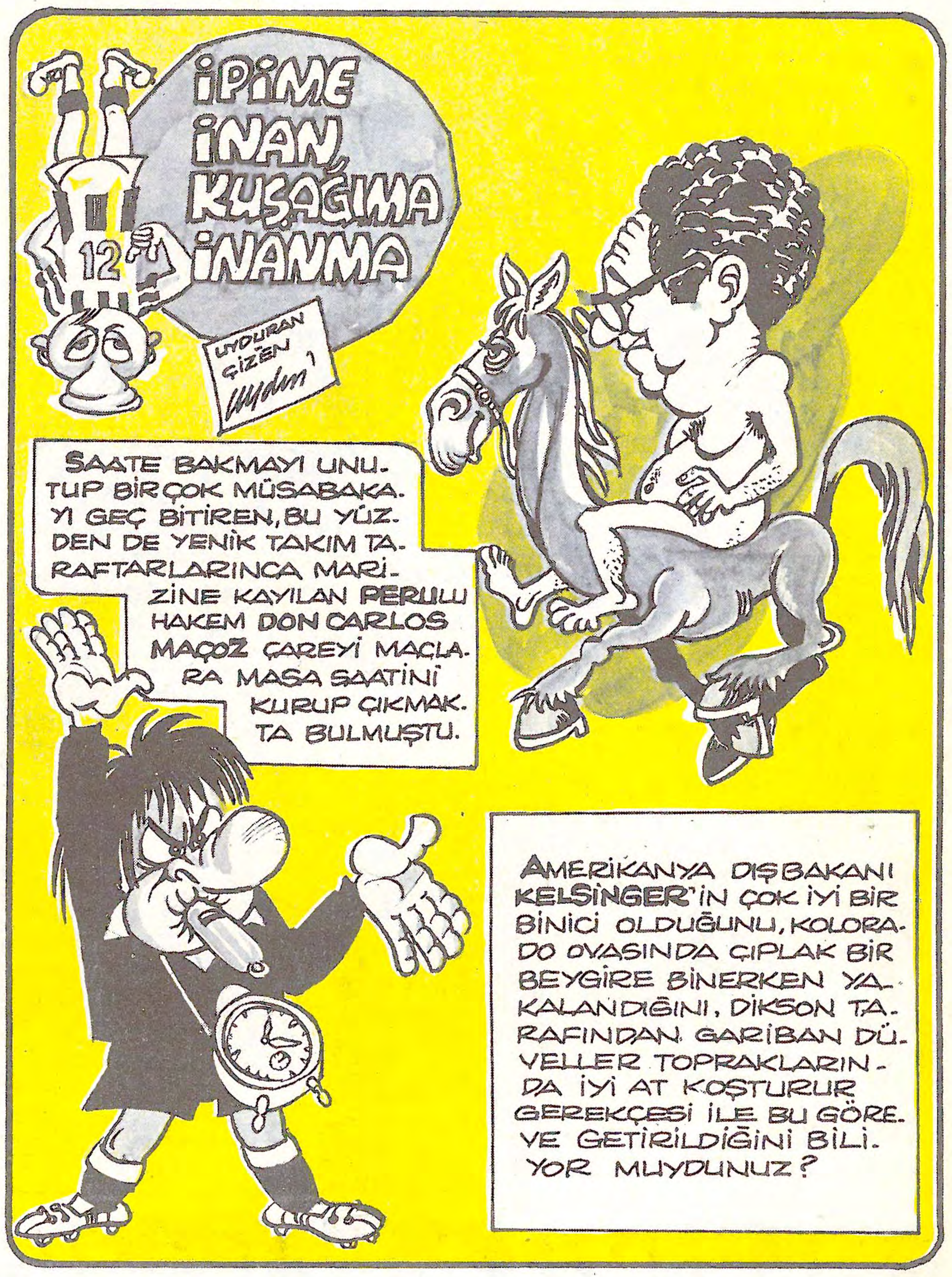

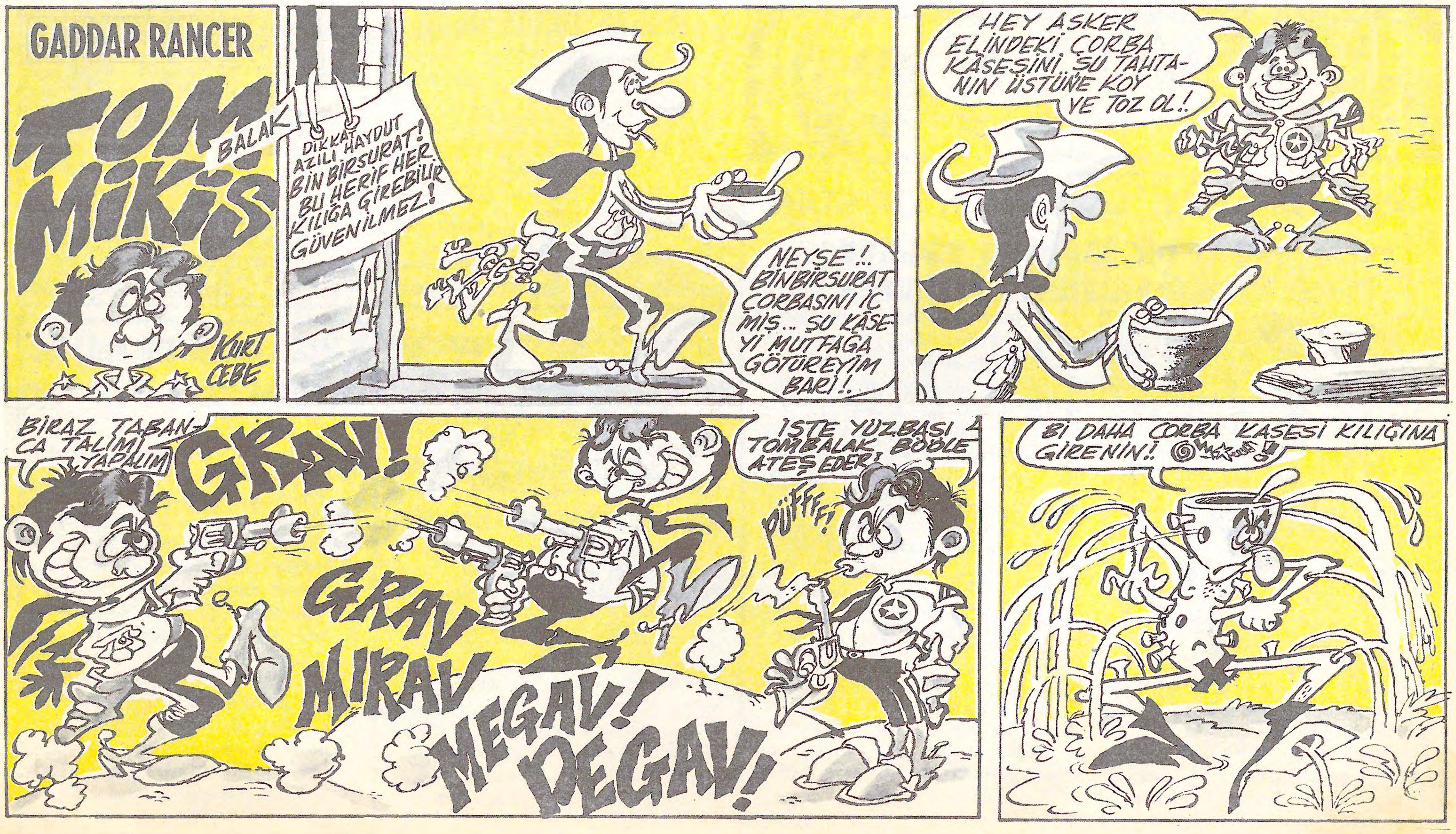

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN: **OĞUZ ARAL**

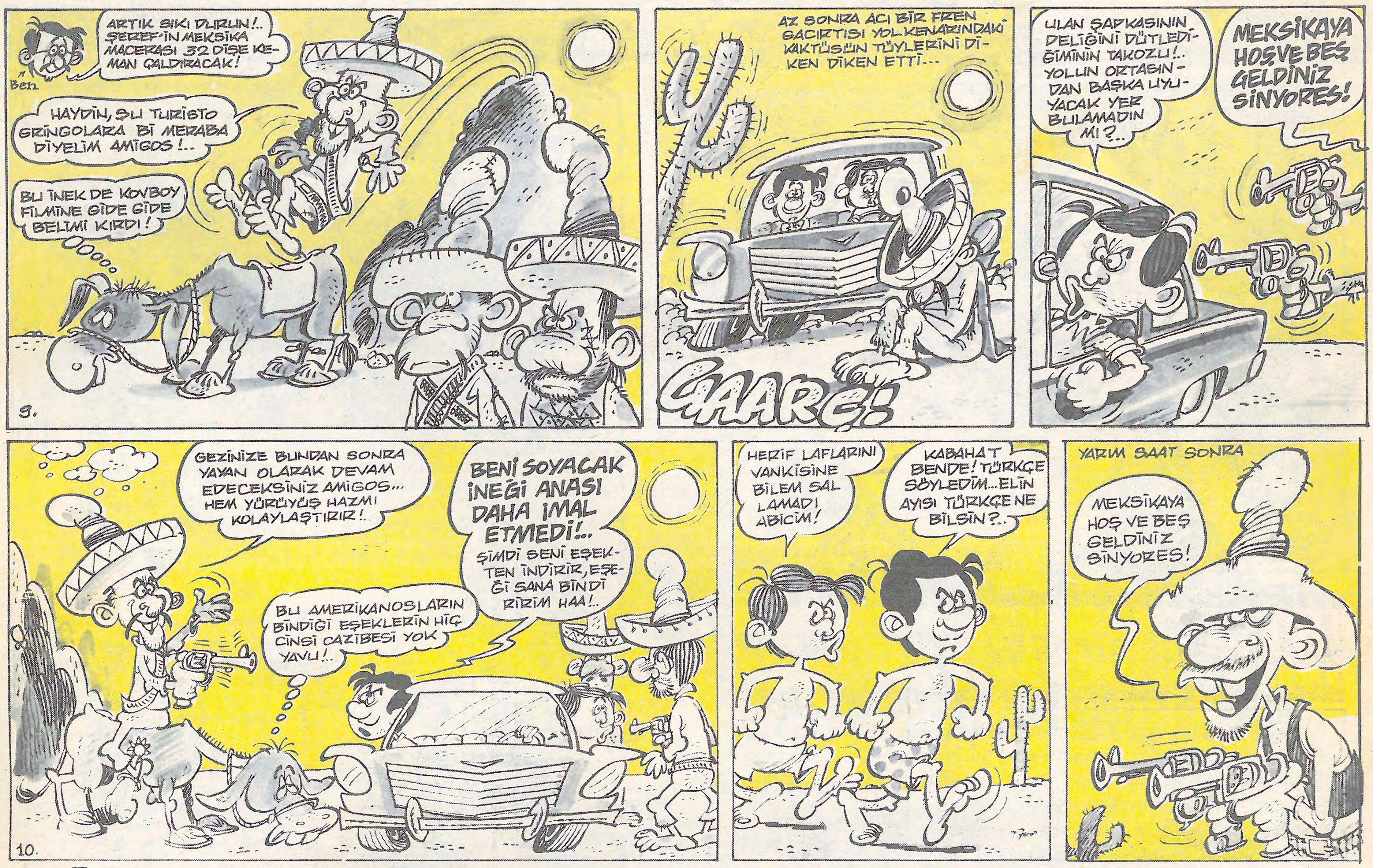

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

KASTAMONU GÖL İLKÖĞRETMEN OKULU'NDAN ADRES DEĞİŞİKLİĞİ

Hocamız Hamdi Bey kesiyor, biçiyordu. Çünkü sınıf, öğretmenin geç kalması yüzünden hiç gelmeyecek diye dağılmıştı. Bundan dolayı derslikte, kalan birkaç kişiye nutuk çekiyordu:

- Ben var ya ben! Ben ateşim 43'de olsa sınıfa gelirim. Ne yaparsanız yapın der, giderim. Evlât, bunun şakası yok, diyordu. Bunun üzerine arkadaşım Dadaylı Burhan:

- Hocam siz 43° ile sınıfa gelemezsiniz dedi:

- Kim demiş ulan !

- Hocam, çünkü siz 43° ateş sonucu adresi değiştirirdiniz dedi.

Mustafa GÖKIRMAK

Balıkesir Lisesi'nden Füze, arkadaşı Astronota bir mektup yolluyor

(BEHÇET SABAHAT'İ KOLLUYOR BİR SIKIŞTIRIRSA...)

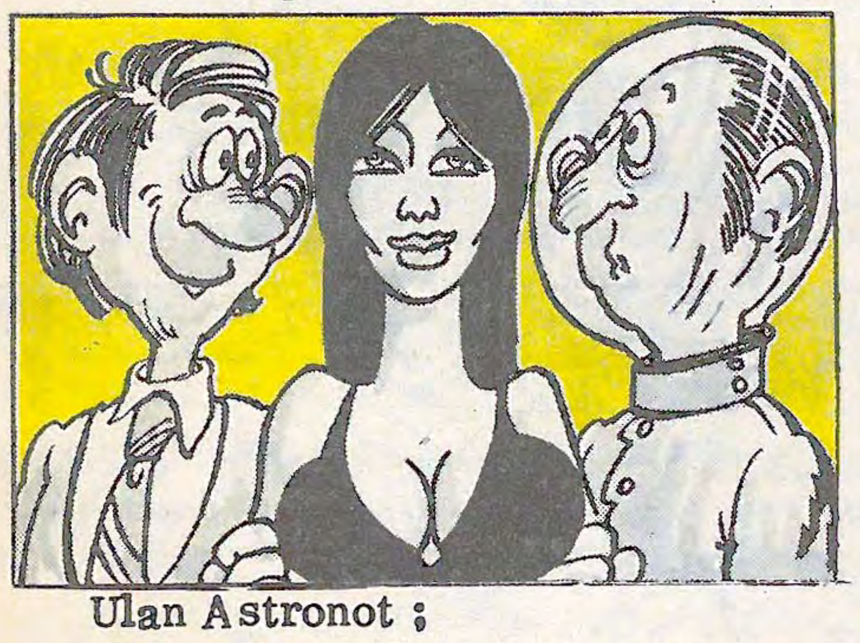

Ulan Astronot ;

N'aber lan... İnek ! Niye mektup yazmıyorsun.. Necati nasıl,.iyi mi? Ha unutuyordum.. Önce ellerinden öper gözlerinden sıkarım.

Niyazi ilk ve son mektubunu bundan beş yıl önce aldım. Bana kaşarlı sandöviçin kaç kuruş olduğunu soruyordun. Bilmediğim için mektup yazmamıştım. Nihayet öğrendim ve sana bildiriyorum. 100 kuruşmuş hayatım. Yalnız arasına domates ilave ederlerse 125 kuruşa çıkıyor fiyatı.

Ha bunu da söylemeden geçemiyeceğim. Deden öldü... Arkadaşın olmak sıfatıyla cenaze masraflarını ben karşıladım. Şimdi yolsuzum. Parayı yolla oğlum.. Biz dert babası mıyız... Anlıyorum şimdi küfür edecek, dedem öleli on yıl oldu diyeceksin .. Ulan keriz.. Bilmiyorsun galiba... Bu babaannenin ikinci kocası olup kimliğini saklıyormuş... Deden sayılır n'apalım. Parayı yolla bizim Necati'yi kolla..

Hadi anam... Mektubuma son veriyorum.. Nişanlına selâm yollar orasından burasından sıkarım.. Ayrığımız gayrığımız yok Niyazi.. Senin karın benim karım sayılır di mi.. Ne de olsa kardeş gibiyiz.. Ha.. Mektubu yazmak için bir lira verip bu tükenmezi almıştım.. Bir lirayı da yolla.. Sucuklu tost 150 kuruş unutma... Hep seni düşünen ve kaşınan

FÜZE HASAN

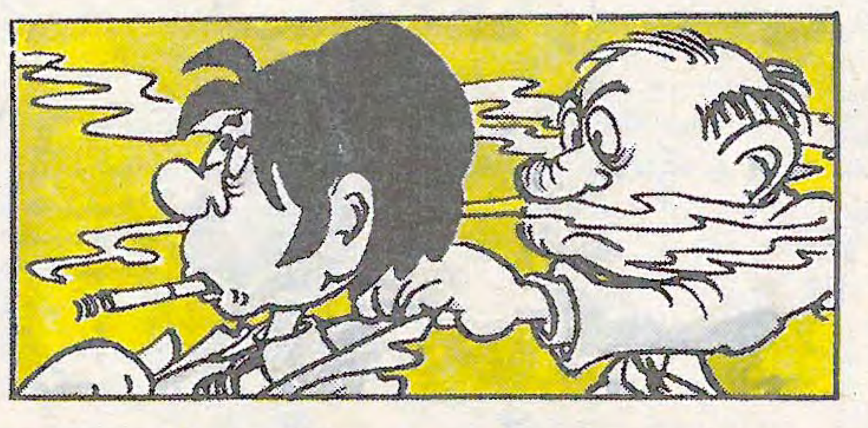

ANKARA GÜLVEREN LİSESİNDEN

Sınıfımızda erkekler üzerinde arama yapılıyordu. Sigara içen çok olduğu halde nedense pek az kişide sigara çıkmıştı. Tabii bu arkadaşların numarası alındı. Aramayı yapan öğretmenlerden biri "Burada numarası yazılı olan öğrenciler yarın sabah erkenden benim yanıma gelsinler" dedi. Faruk arka sıralardan lafın gerisini tamamladı:

" Gelsinler ki sigaralarını alsınlar.

Nermin SÜĞLÜN

ÇİNE LİSESİNDE HANGİ TAKVİM KULLANILIYOR

Geçen yıl lise son sınıfta okuyorduk. Astronomi derslerimize Müdürümüz Bay Ringo geliyordu.

Bir gün derste yılın meydana gelişini ve tarih boyunca yapılan takvimleri anlatıyordu. Günün son dersi olduğu için hepimizde bir ağırlık vardı. Hatta bazı arkadaşlar uyukluyorlardı.

Ama önde olan Çıtpıt Nejla, Bay Ringo'nun gözünden kaçmadı. Bay Ringo, Çıtpıt Nejla'nın dersi dinleyip, dinlemediğini anlamak için birden;

Söyle bakayım kızım Türkiye'de hangi takvim kullanılıyor? dedi. Çıtpıt Necla uyku sersemliğiyle.

- Saatli Maarif Takvimi hocam Deyince biz kahkahayı bastık.

MUHTAR

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

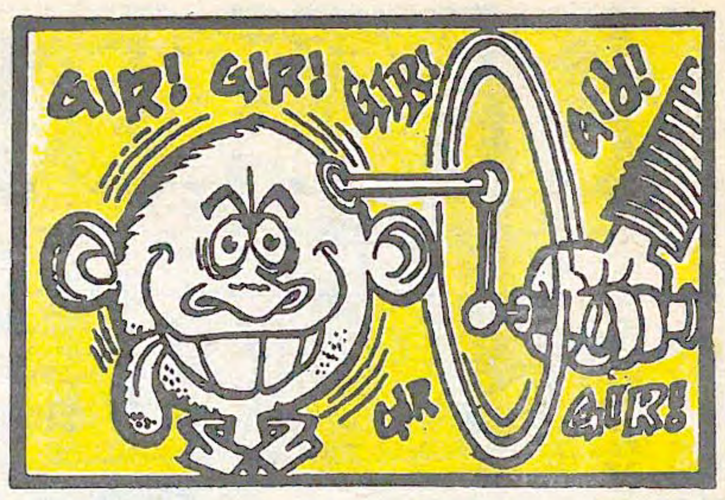

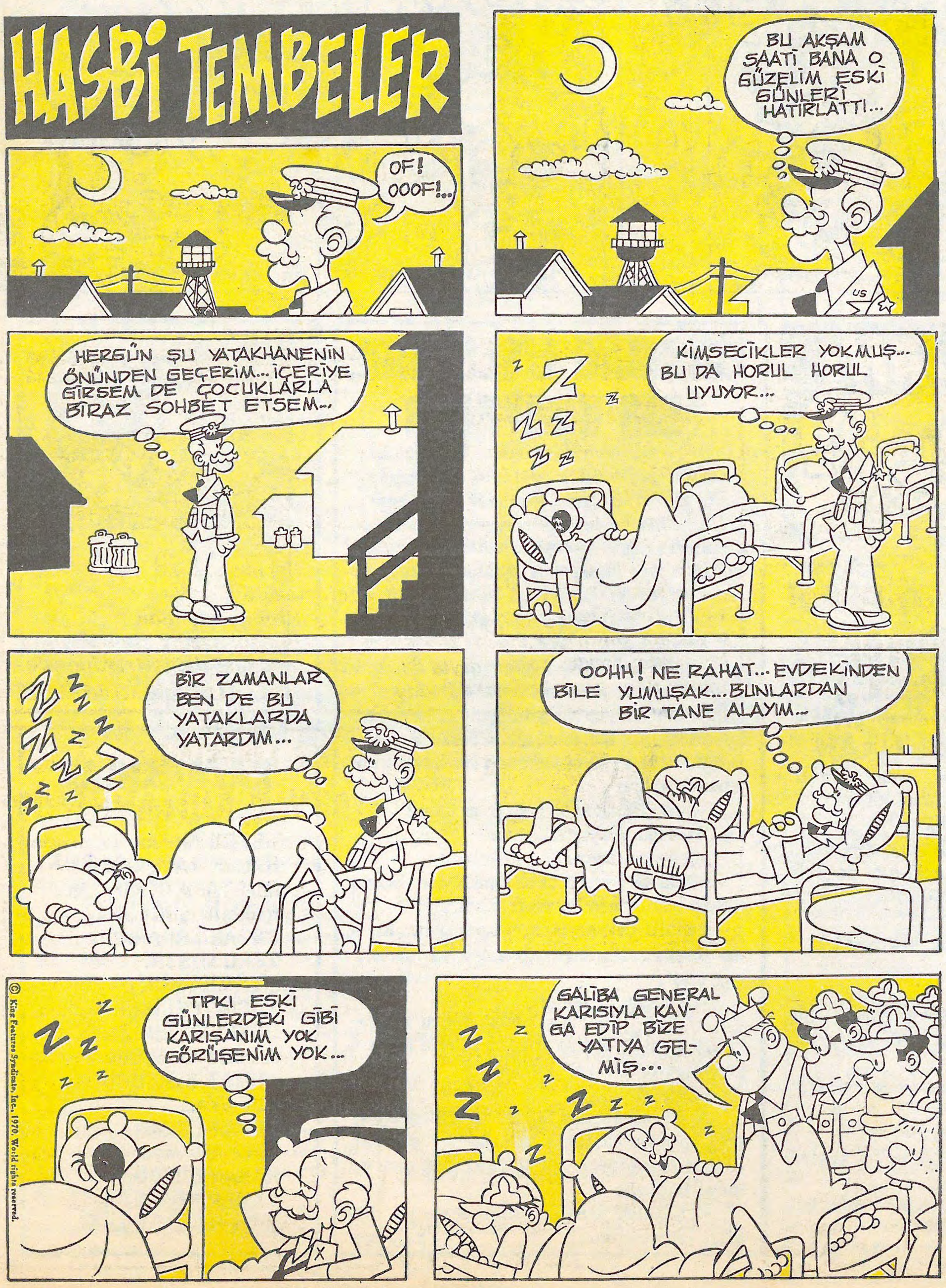

UFAK TEFEK SARIŞIN İLANLAR

YALNIZ BİR BEYİN

ev işlerine bakabilecek ve ayakları soğuk değilse, yatıya da kalabilecek genç bir bayan aranıyor. Gelen dolgunsa, ücret te dolgundur.

Mahmut Çarşaf..

✱

PULLARINIZI

paralarınızı gerçek değerleri üzerinden yerinden alırım. Yalnız nereye koyduğunuzu söyleyin. Gerisine karışmayın. Valla ruhunuz bile duymaz.

Arif Karaltı.

✱

TELEFONA BAKACAK

ve baktıkça "Vay anasını be amma kıyak telefonmuş ha.." diyebilecek lise mezunu bayan aranıyor.

Dalkavuk biraderler Koll. Şir.

✱

113 KİLO GELEN

yalnız bir bayanın özel şoförlüğünü yapacak, ağır vasıta ehliyetli şoför aranıyor.

Mahmure Çeki.

✱

EVLERİNİZİN ÖNÜNE

bırakacağınız her cins çöpünüzü alırım. Ama bayramda beni görmezseniz, bir daha nah alırım.

Çöpçünüz Hurşit.

Şu anda sana söz veremem Çünkü bugün çok doluyum!

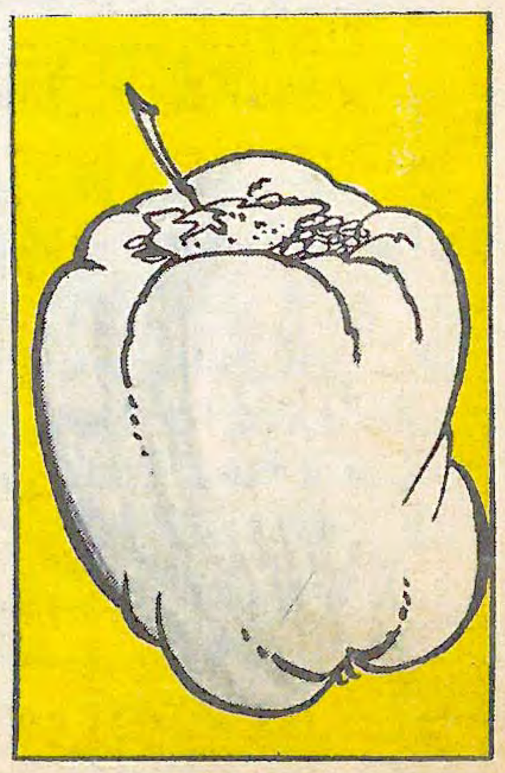

BİBER DOLMASI

UTANMAZ ADAM

YAZIP ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

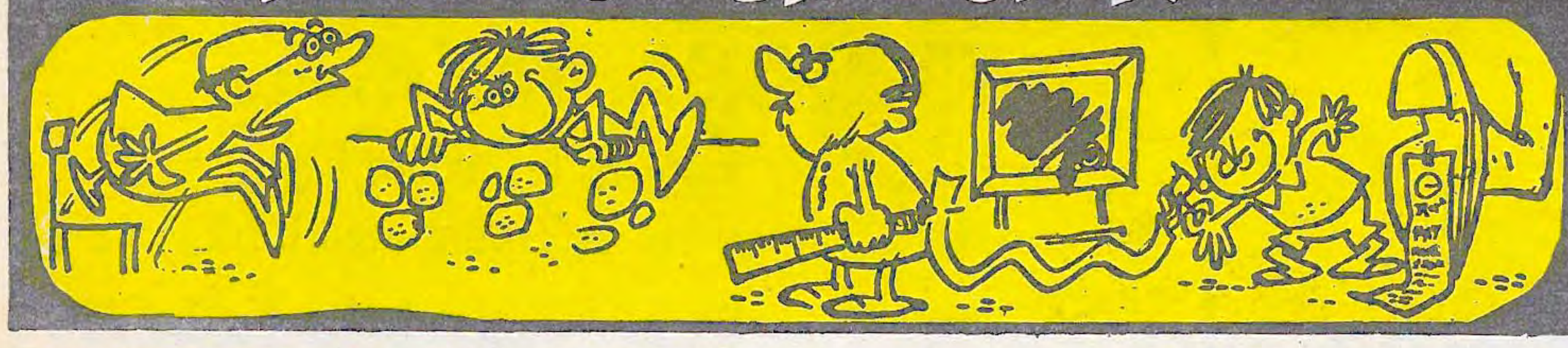

RİZE ÇAY ELİ LİSESİ'NDE TRAFİK İŞARETLERİNİN SUÇU

Lise-II. sınıftayken Sünnetçi ismini verdiğimiz babacan ve şakacı bir psikoloji hocamız vardı. O gün ilk ders psikoloji idi. Arkadaşım Ahmet'le ben dışarda konuşmaya daldığımızdan derse geç kalmıştık. Sınıfa girince Sünnetçi neden geç kaldığımızı sordu?

Çok hazır cevap olan arkadaşım Ahmet:

-Hocam bütün suç trafik polislerinde dedi.

Hoca dahil bütün sınıf şaşırmıştık.

Hoca:

- Ya! dedi. Ne yapmış trafik polisleri.

- Hocam siz her zaman trafik kurallarına uymamızı öğütlersiniz. Geç kalmamak için koşarak okula geliyorduk. Trafik polisleri yol üstüne "Yavaşla" diye bir tabela asmışlar. Biz de trafik kurallarını çiğnememek için mecburen yavaşlamak zorunda kaldık.

Bu sözler üzerine hoca dahil bütün sınıf kahkahayı bastı.

GEVEZE RİZE

MALTEPE LİSESİ'NDE BİR BÜYÜK OZAN

Mecburen dinleriz onun şiirlerini, hikayelerini, istesende istemesen de zorla dinleyeceksin kardeşim...

Geçenlerde geldi gene derse bizim Ozan Neco, her zamanki gibi de işleyiverdi dersi bir çırpıda. Gerisi malum sınıfta olanlar için tabi.

Bekliyordu herkes, bekliyorduk.

- Çocuklar dedi.

- Evet dedik.

- Yeni şiirimi görmelisiniz bir, hayatım boyunca inanın daha iyisini yazamam.

Gördükte, oh affedersiniz, dinledik te!

Bitti şiir, suskun herkes.

Afyon Yutmuş Selim'in sesiydi yırtan sessizliği,

- Umudunuzu kaybetmeyiniz hocam, yazarsınız belki.

NAPOLYON

EMİRDAĞ LİSESİ'NDE BİR KİMYAGER

Dersimiz kimya, hocamız Ahmet Bey masanın başında bir şeylerle uğraşıyordu. İşine bir daldı mı kimseyi görmezdi. Tüplere bir şeyler dolduruyordu. Bu sırada sınıfta okula yakışmayacak olaylar cereyan ediyordu. Herkes sıraların üzerinde dans ediyor, birkaç kişi laboratuvardaki iskeletin karşısına geçmiş ona bir şeyler anlatıyordu.

Ahmet Bey birden doğrulup gözü kapalı korkunç bir nara savurdu. Bir saniye sonra herkes yerindeydi. Derse başladık hoca elinde 2 tüp, sıraların arasında geziyordu. Birden Uzun Osman'ı kaldırarak sorusunu sordu:

-Oğlum madde ayraçlarını hangi özelliklerinden ayırabilirsin?

-Şeey tadından...

-Peki al şu asit dolu tüpü. Önce bunun tadına bak, sonra da ispirtonun..

Zavallı Osman'ın rengi sarardı.. Kırmızılaştı... Morlaştı, ağzından iki kelime zor çıktı:

-Orucum... hocam ...

Dersin sonuna doğru yatışabildik Hoca, derse koyulmak için tahtaya doğru ilerledi ve gürledi:

-Tebeşir...

Arka sıralardan beyaz bir cisim uçtu, uçtu hocanın kâfasına indi. Bir an şaşıran Ahmet Bey birden ellerini kaldırıp dua etmeye başladı:

-Ya Rabbi sana şükürler olsun ya bir silgi isteşeydim...

Aziz AY

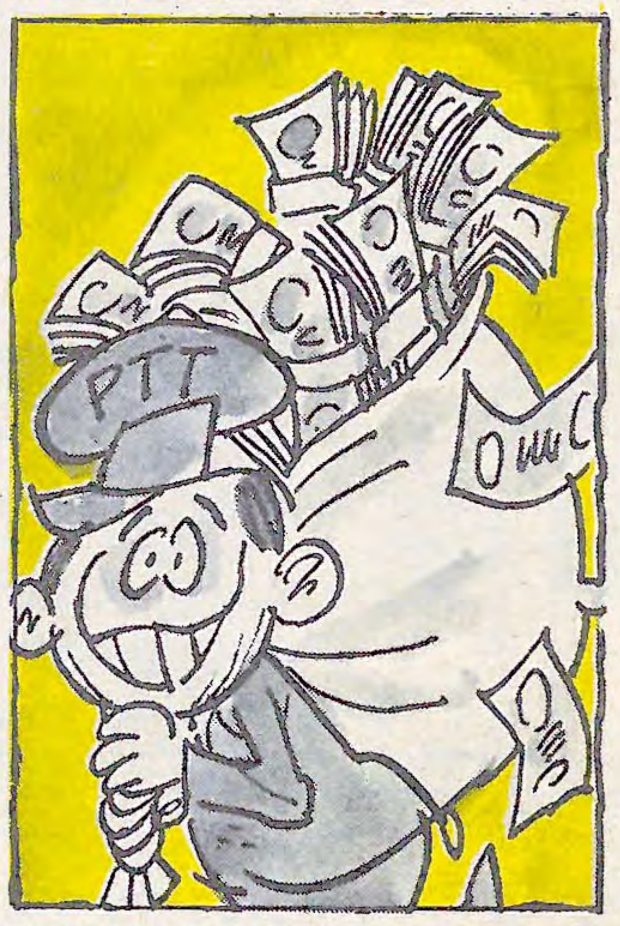

ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

AYHAN AKYÜZ
SEZEN ARCAN
HALUK TAĞLIOĞLU
MUSTAFA GÖKIRMAK
NERMİN SÜĞLÜN
DOĞAN ERKARASU
ZERO MISTIK
MEHMET KURT
YÜCEL ÇELİKLEN
HÜSEYİN DENİZ
AHMET KIZILCIK
AHMET BURGUCU
İSA AYAZ
VEDAT ÖZCAN
AZİZ AY
HASAN GÜNDÜZ
TAMER KÖSELER
BÜLENT KALEMDAR

Yazan: DAVID STERN

KONUŞAN KATIR

Dünyanın en gırgır savaş romanı

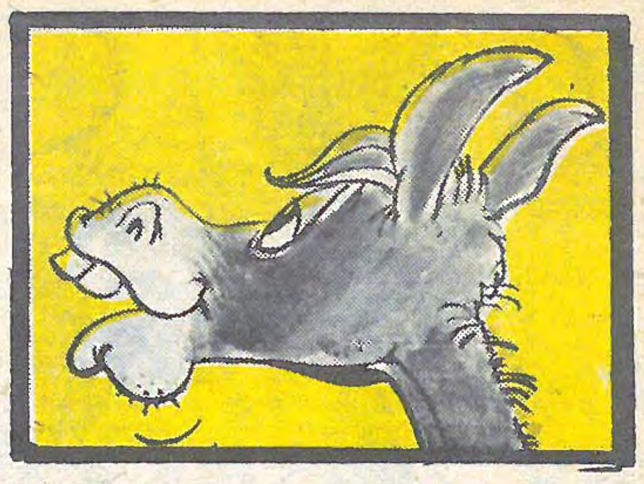

Fransis'in bütün bu hazırlıkları beğeneceğini sanmıştım. Beni tepeden tırnağa sözdükten sonra, nereye gitmekte olduğumu sormasın mı?

-Aman yavaş.. diye fısıldadım.

-Aman yavaş mı? Sen ölüyü güldürürsün asteğmen.' Hem boynuna deve kervanı gibi çanlar, çıngıraklar takmışsın hem de "Aman yavaş" diyorsun. Cipten inerken çıkardığın gürültüyü, üç takım cazband çıkaramaz. Aman Yarabbi! Çadır da neyin nesi? Gideceğimiz yerde kamp mı kuracağız?

-Ne olur ne olmaz..

-Yoksa yağmura tutulursak altına mı gireceğiz?

-Belli mi olur?

-Dur bakayım? Hey Yarabbi, kazma-kürek eksikti.

-Siperlenmek lâzım gelir diyerek..

-Dinle asteğmen! Bu gece kazma-kürek iktiza ederse ancak leşlerimizi gömmek için iktiza eder. Peki bu gaz maskesi ne oluyor?

-Talimatname açık..Herkes gaz maskesini yanında taşıyacak. Yoksa..

-Cezaya mı çarpılır? Yedeksubay okulunda öğrendiklerini unutmadığın anlaşılıyor.

-Talimname..

-Bırak talimnameyi. Gizli bir dinleme yerindeki üç Japon bize gaz bombası mı atacak?

-Zannetmem ama...

- Saçmalama. Silâh olarak yanına neler aldın?

- Sekiz tane el bombası.

-Asteğmen..Asteğmen. Japon cephesini yarmaya gitmiyoruz. Korkudan tir-tir titreyen üç Japon esir alacağız.

- Korktukları nereden belli?

- Yahu nereden belli olur mu? Bunlar bizim cephe gerimizde değiller mi?

- Peki kaç tane el bombası almalıyım?

- İki tane elverir. Tabancayı da şuraya bırak.

-Hiç bırakılır mı? Tüfek şişerse..

- Tüfek şişti mi artık tabanca işe yaramaz. O zaman sana çelenkister. Şu başındaki kaskı da çıkar.

- Kaskı mı? imkânsız

- Uzattın ama...Çıkar at. Heriflere sessiz yaklaşılacak. Başındaki teneke ağaç dallarına çarpınca kıyametleri koparır.

Fransis'in dediğini yaptım. Birmanya ormanlarında çırılçıplak kalmışım gibi içim titredi.

Akıllı dostum Katır Fransis öne geçti. Bir müddet yürüdük. Fransis bir ara durdu, yavaş sesle:

- Asteğmen, dedi, gece yürüyüşü talimlerinde nasıldın?

- Eh, pekfena sayılmam.

- Aldığın dersleri tatbik edecek yerdeyiz. Buradan sonra katiyyen gürültü istemem. Hayatın, bundan sonra attığım adımlara bağlı. Bilmiş ol.

Fransis tekrar yürümeye başladı. Sessiz Birmanya ormanında yan yana gittiğimiz halde ne soluklarını, ne de ayak seslerini ben bile duymuyordum. Koca katır sanki karınca olup çıkmıştı. Orman gittikçe sıklaştığından bir müddet sonra yan-yana yürümemiz güçleşti. Utanmayı aradan çıkarıp dostumun kuyruğuna yapıştım.

Japon dinleme mevzii muz ormanına iki kilometre mesafedeydi. Bana bu kadarcık yol gittikçe daha uzun gelmeye başlamıştı. Terliyordum. Öyle ki dört ayaklı dostumun kuyruğuna asılmasam dizlerim bükülecek.

Ne kadar gittik bilmiyorum, Fransis nihayet durdu. Kuyruğunu bırakıp önüne geçtim, kulağımı ağzına yapıştırdım

- İlerde gördüğün çalı kümesinin içindeler, diye fısıldadı, aramızda elli metre var yok.

- Peki ne halt edeceğiz?

- Ben biraz açıktan dolaşıp arkalarına geçeceğim. Bu hareket on beş yirmi dakika ancak sürer. Arkalarını kesince ıslık çalacağım. Ateş ederlerse, kurşun alevini hizalayıp sen de atarsın. İkisine isabet ettirirsen sakın üçüncüye atma. Hiç değil, birisini canlı götürelim. Bütün mesele çok süratli ateş edip ilk kurşunları yerleştirebilmekte.. Unutma ki Japonlalar fena atıcı değiller

-Sağ kalan herif teslim olur mu?

-Ben arkalarında gürültü edeceğimden çevrildiklerine inanacaklar. Belki üçü de teslim olur.

-İngilizce biliyorlar mı acaba?

-Üçü de biliyor...

Fransis, hafif bir hava cereyanı gibi karanlığa karıştı. Ben rutubetli Birmanya ormanında tek başıma kaldım. Ter büsbütün bastırmış, sırtımdan kuyruk sokumuma doğru akmaya başlamıştı. Tüfeğimi sımsıkı tutarak dikkatle karşıya bakıyordum...

Çalı kümesinin karanlığında iki ışık yanıp söndü. Heriflerin sigara içtiklerini anladım. Derhal sağdaki ateşe nişan aldım.

Fransis'in ıslığını duyar duymaz saniye geçirmeden önce sağdaki sonra soldaki ateşe birer kurşun sıktım.

İki feryat duyuldu. Sonra bulunduğum yere kurşunlar yağmaya başladı.. Bunu hesapladığımdan, ikinci kurşunu gönderince sıçrayarak yer değiştirmiştim.

İlerden Fransis'in sesi duyuldu:

-Çevrildiniz. teslim olun. Bizimkiler! Çemberi daraltın. Kımıldayan olursa hemen gebertirsiniz.

Sahiden çevirme kuvveti varmış gibi emri tekrarladım.

Fransis:

-Ellerini daha yukarı kaldır, diye çıkıştı, kurnazlığa yeltenirsen bittiğin gündür.

Korkuyla titreyen bir ses İngilizce:

-Meraklanmayın, teslim oluyorum, dedi.

-Ya ötekiler?

-Ötekiler öldüler. Yaman nişancıymışsınız doğrusu, aferin!

Ben:

-Mersi'. dedim.

Tüfeğimi ateşe hazır tutarak ilerledim.

Fransis:

-Kurnazlık yok, diye tehdit etti, kımıldadın mı süzgeçe döndün.

-Farkındayım. Ferah olun. İş işten geçti.

-Bu kadar güzel İngilizceyi Oksford da öğrendin galiba...

-Hayır, Kembriç'te...

Fransis gülerek:

-Affedersin, yanıldım, dedi.

*

Kazandığım zafer, genel karargahı birbirine kattı. Herkes beni candan tebrik ediyordu. Hele bizim albay, sanki baskında payı varmış gibi böbürleniyor omuzuma arkadaşça vurarak:

-Yamansın köpoğlusu..Dün cin olmadan bugün adam çarpmaya başladın, diye gülüyordu.

Herkes kendisine göre buna benzer bir kahramanlığını anlatmaya başlamıştı.

Bizim İkinci Büro dinleme postasını nasıl keşfettiğime, baskını nasıl tasarladığıma dair etraflı rapor istedi.

Raporu keyfimce donattım ki okuyanların ağızları birer karış açık kaldı.

FRANSIS'İN VİSKİ ALIŞKANLIĞI

Bir hafta geçmişti.

Hava domuzuna sıcak. Birmanya her zaman sıcaktır ama böylesine hiç görmemiştik. Yanıyoruz, ötesi yok, yanıyoruz ki cehennem halt etmiş.

Masamın başında oturmuşum, zı zırıl terliyorum. Öyle ki neredeyse ter olup toprağa karışacağım.

Deminden beri bizim albay gizliden gizliye beni gözetliyor. Farkındayım ama merak edecek halde değilim.. Varsın gözetlesin.

Nihayet daha fazla dayanamadı, kalkıp yanıma geldi, gözlerini gözlerime dikerek, akşama cephe komutanına davetli olduğumuzu hatırlattı. Sofrada Japon dinleme postasını nasıl bastığımı anlatacaktım. Bizim albay biraz yutkunduktan sonra:

-Göreyim seni tosunum, dedi, sakın gene eşekliğin tutmasın? Yok konuşan, yok uçan katırdan açarsın..Sonunu kendin düşün. Maskaralık istemiyorum. İkinci Büroyu rezil edersin ki rezalethiç bir rezalete benzemez..

Ciddiyetle söz verdim. Barakadan çıktım.

Doğruca kantine gittim. İki kasa bira ile iki şişe viski aldım. Bunları cipe yerleştirdim. Bu işi neden yaptığımı o dakikaya kadar kendim de bilmiyordum. Galiba niyetim bir şişe bira ile biraz viski içip uyumaktı. Fakat direksiyona geçince odaya kapanmayı gözüm kesmedi. Oda şimdi cehennemden beterdir.

Arabayı ormana doğru sürdüm.

En iyisi tepeye tırmanmak, orada biraz esinti bulmaya çalışmaktı. Düşündüğümü yaptım ama tepede de yaprak

DEVAMI ARKADA

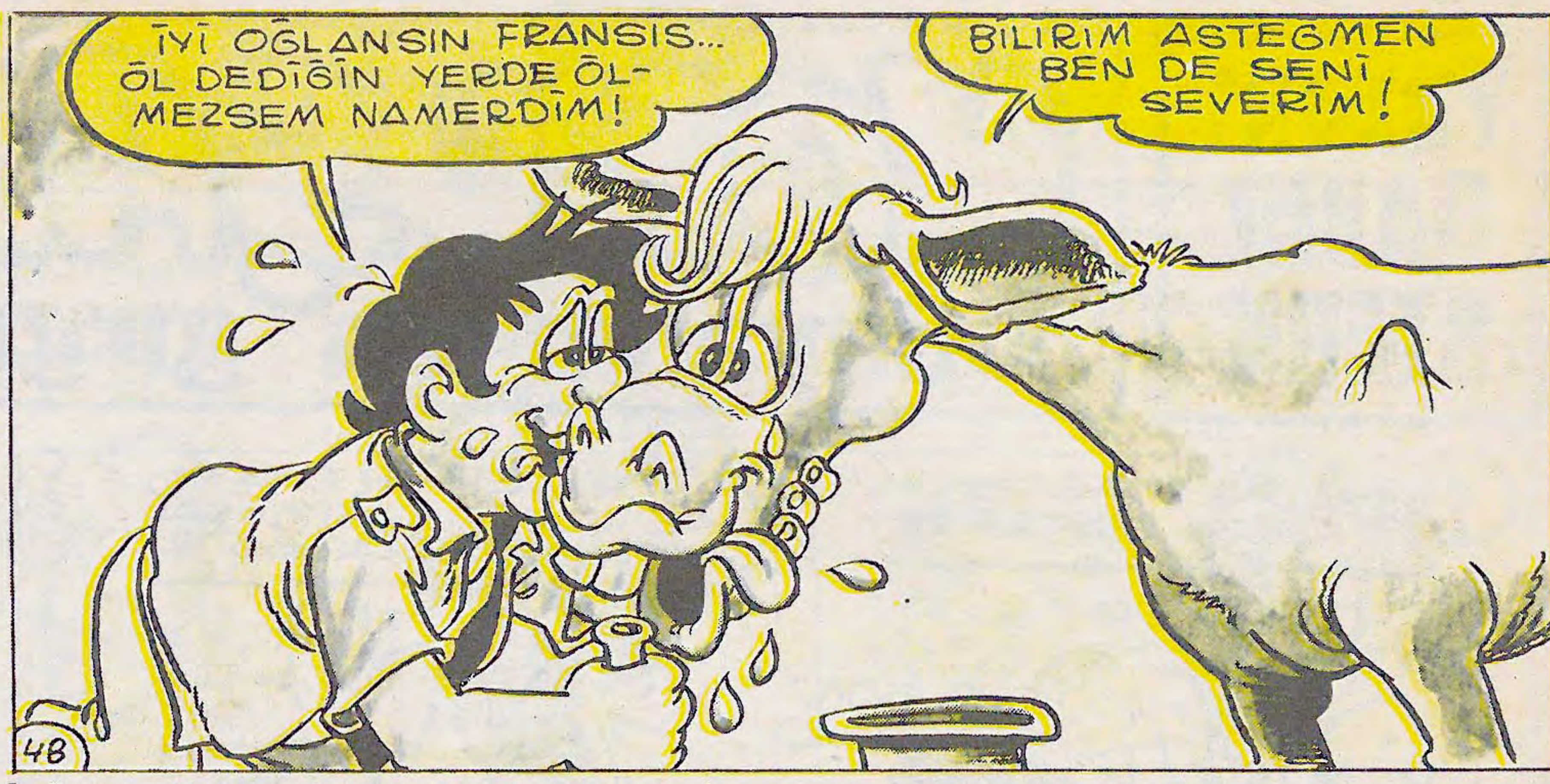

kımıldamıyordu. Cipi bir ağaç gölgesine çektim. Arkaya kaykılıp gözlerimi kapattım. Zihnimden sevgili memleketimi Amerika'yı geçiyor, oranın serin ormanlarını hayal ediyordum. Bir aralık sıla hasretiyle, adeta konuşur gibi:

-Şimdi evde olsam.. demişim..

Yanı başımda tanıdık bir ses:

-Yağma yok. Demez mi.

Sıçrayarak gözlerimi açtım, Fransis yanı başıma kadar sokulmuş gülümsüyor.

-Vay aziz dostum.. diye sevindim.

- Merhaba, dedi.

-Burada ne arıyorsunuz?

-Ben de sana bunu soracaktım.

-Beni görüp de mi geldiniz?

-Bırak boş lafları....Sıcak bitirim. Şunlar bira galiba...

-Bira evet..

-Taze mi?

-Zannederim.

-Bir iki yuvarlasak..

-Siz şişeden içebilir misiniz?

-Sizin cipte bir kova olduğunu hatırlıyorum.

-Sahi...

-Hemen başlayalım asteğmen.. Hiç durmayalım..

-İçki içiyorsunuz demek?

-Beni güldürme. Yedi senedir ordudayım. Ne budala sorular soruyorsunuz asteğmen.. Haydi, kovayı yere koyun da içini birayla doldurun.

Dostumun dediğini yaptım.

-Şişeyle de pekala içebilirim ama dedi, harp ediyoruz diye kibarlığı terbiyeyi elden bırakanlardan olmak istemiyorum.

-Pek kibarsınız Fransis.

-Her zaman öyleyimdir asteğmen,.. Haydi şerefinize...

Başını kovaya kibarca soktu. Köpüklü birayı keyifle höpürdetmeye başladı.

Kovayı yarıladıktan sonra başını kaldırdı:

-Bira gelsin asteğmen, dedi, biraz ısınmış ama olabilir. Nihayet Birmanya cephesinde bulunduğumuzu unutmamalıyız. Biralar gelsin ki.. Arası hiç kesilmesin..

Kovayı üç kere yarıladı. Ben üç kere doldurdum.

Aklı başına gelmiş olmalı ki,

-Hani ya sen içmiyorsun, dedi, işte bu olmadı. Beğenmedim. Sen de iç.. Şişeleri diki dikiver.

-İcap etmez. Bir asteğmen, rütbece kendisinden aşağı olan biriyle karşılıklı içemez. Talimname...

-Enayilik etme asteğmen, susuzluktan gebereceksin, boş ver. Yuvarla gitsin...

Sahi söylüyordu. Bir şişe açtım. Kafama diktim. Oh. Ne güzel.. Bira iyi. .. Cana can katıyor.

Katır dostum, başını kaldırmış, beni seyrediyordu.

-Afiyet olsun ama, dedi, bir şeyi eksik bunun..

-Neyi mesela...

-Mesela da neymiş? Viskiyi unuttuk. Bira, Birmanya'da viskisiz gider mi?

-Çarpar diye korkuyorum.

-Acemilere çarpar. Bize çarpabilir mi? Biz kaçın kurrasıyız asteğmen?

-Çarparsa...

-Ne haddine?..Viski gelsin.. Hâlâ duruyor. Viski gelsin, diyorum.

Çaresiz viski şişelerinden birini açtım. Parmağımı ağzına kapatıp kovaya biraz koydum.

Fransis meğer dikkatle bakarmış.

-Bu ne hasislik asteğmen, dedi, çek parmağını. Çek de güzelce aksın mübarek....

Çektim. Mübarek epey aktı.

Katır dostum dudaklarını keyifle titretiyordu. Kafasını kovaya soktu. Derin yudumlarla kana kana içti.

-Tamam, dedi, krallara mahsus bir şey oldu. Krallara mahsus ne demek, Birmanya Cephesi Başkumandanına mahsus.. Haydi asteğmen sen de giriş.. Bir yudum bira, bir yudum viski...

Dediğini yaptım. Üçüncü yudumlarda Fransis'e karşı bir sevgi duydum, öz kardeşim olsa bu kadar kanım kaynamaz...

-İyi oğlansın Fransis, dedim, yamansın köpoğlusu.. Seni ne kadar sevdiğimi anlatamam.. Dinim Rabbena hakkı için.. Öl dediğin yerde ölmezsem namerdim. Sen öyle mi zannettin..

-Bilmez miyim asteğmen.. Ben de seni severim..

-Öyleyse şerefe kardeş. Haydi şerefe...

O başını kovaya daldırdı. Ben şişeleri sırayla ağzıma dayadım.

-Nasıl? dedi.

-Harika, dedim.

-Yamansız asteğmen..

-Asıl sen yamansın.

-Şerefe...

-Şeref bana ait...

Ben diktim, o eğildi. Baktım ayakta durmak enayilik..

-Oturuyorum kardeş, dedim, oturayım da kafayı adamakıllı çekeyim..

-Oturma, dedi, istersen uzan bile..

-Yere mi? Amma yaptın haa... Cip ne güne duruyor. Ben cipe kurulayım sen de gör...

HAFTAYA:
JAPON BASKINI

Bu golü kim attı?

Anlatan: TERPEV TUNASUYU

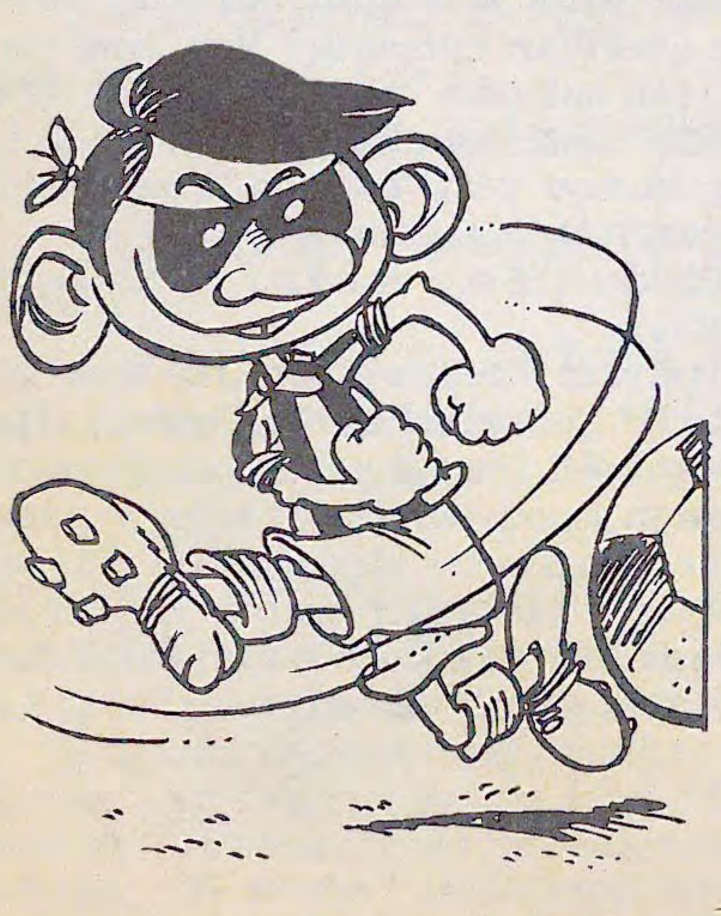

Burası Mithatpaşa Stadı. Tribünler hınca hınç dolu. Balina atsam yere düşmez. İki ezeli rakip Su Spor- Zeytinyağı Spor 43'üncü kez tekrar karşı karşıya geldiler. Şu anda saatler ikinci devrenin on yedinci dakikasını gösteriyor.

Sağ taraftan Cafer'in yaptığı- ortayı, Necati orta içmeyip az şekerli sevdiği için, sol açığı İzzet'e yuvarladı. İzzet üç kişinin arasından topu söktü...ve top oynanmayacak hale geldiği için dikilmesi bekleniyor. Evet oyun tekrar başladı. Su Spor kalesi sıkışıyor. Zeytinyağı Spor sağdan, soldan kaleye yükleniyor. Su Spor müdafaası rakip forvet üzerine kızgın yağ ve kaynar su dökerek kalelerini müdafaa ediyorlar. Hıdır, Recep'e sağdan bir top uzattı, uzattığı top kavun gibi oldu. Recep altı ayvade ile aldığı topla gırtlağa kadar on sekize girip, altı pas üzerindeki golcüyü gördü, golcü durdurmadan topa sol ayağı ile yumuldu şimşek gibi bir şut, top, sağ üst köşeye beş numara gaz lambası gibi asıldı...Goool...Goool..Goool...

Şimdi soruyoruz:
Bu golü kim attı?

"Golü atan erkekçe çıkıp söylesin, boşuna inkâr etmesin. Yoksa biz söyletmesini biliriz. Elbet bunu birisi attı. İyilikle söyleyecekse söylesin, biz bulup ortaya çıkarırsak çok fena olacak, ona göre."

HER GÜN DERSHANELERE TAŞINANLARDAN DAHA AZ ZAMAN AYIRDILAR ve BİNLERCE LİRA YERİNE SADECE 200 TL. ÖDEDİLER

iste ÜNİTEST birincisi ÜNİTEST ikincisi

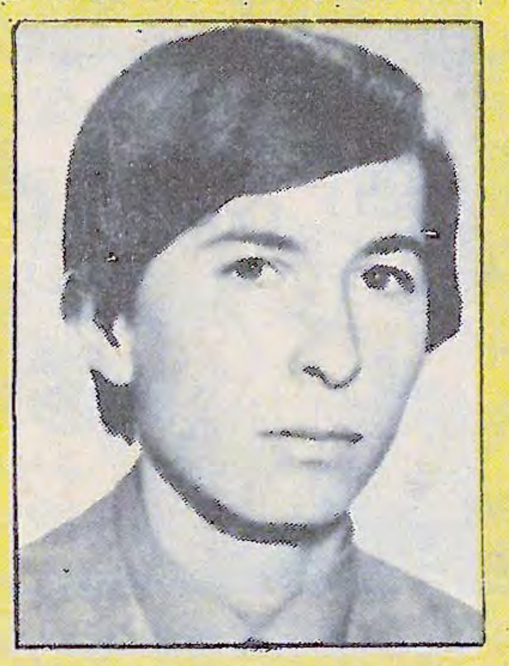

Erdiç ÜNLÜER 518.02 puan

Berrin YILMAZ 502.34 puan

Sizde evinizde ÜNİTEST ile çalışarak hem sınıfınızı pekiyi derece ile geçiniz hem de üniversiteye girişinizi garantileyiniz.

400'ün üstünde puan alan yüzlerce öğrencimizin isimleri adresleri ve belgeleriyle süslü broşürümüzü isteyiniz

ünitest

LİMASOLLU NACİ

SIRASELVİLER CADDESİ 61 TAKSİM İSTANBUL

Reklamcılık: 39-16

Seçim derdini
Can sıkıntısını
Aşk yarasını
Karı koca kavgasını
Şıpşak keser
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

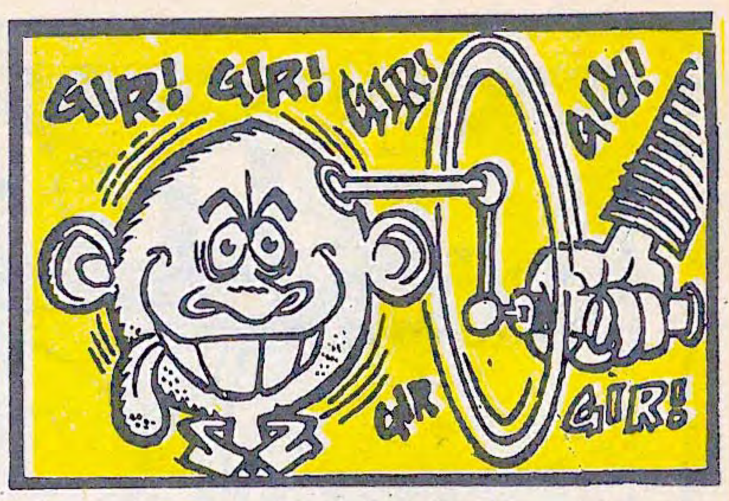

KURBAN BAYRAMINDA KİM NE KESİYOR?

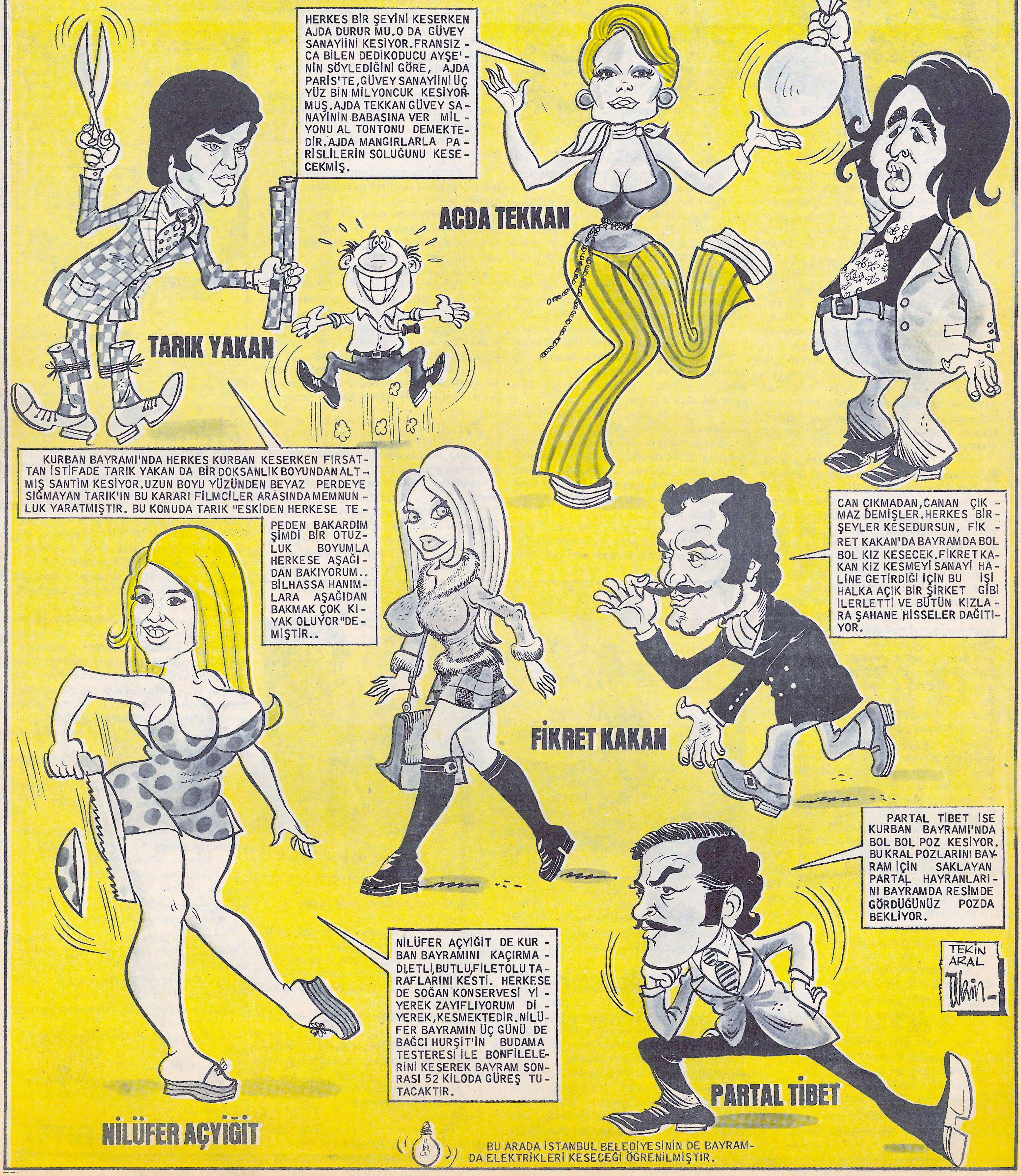

ÜNİFORMA

AZİZ NESİN

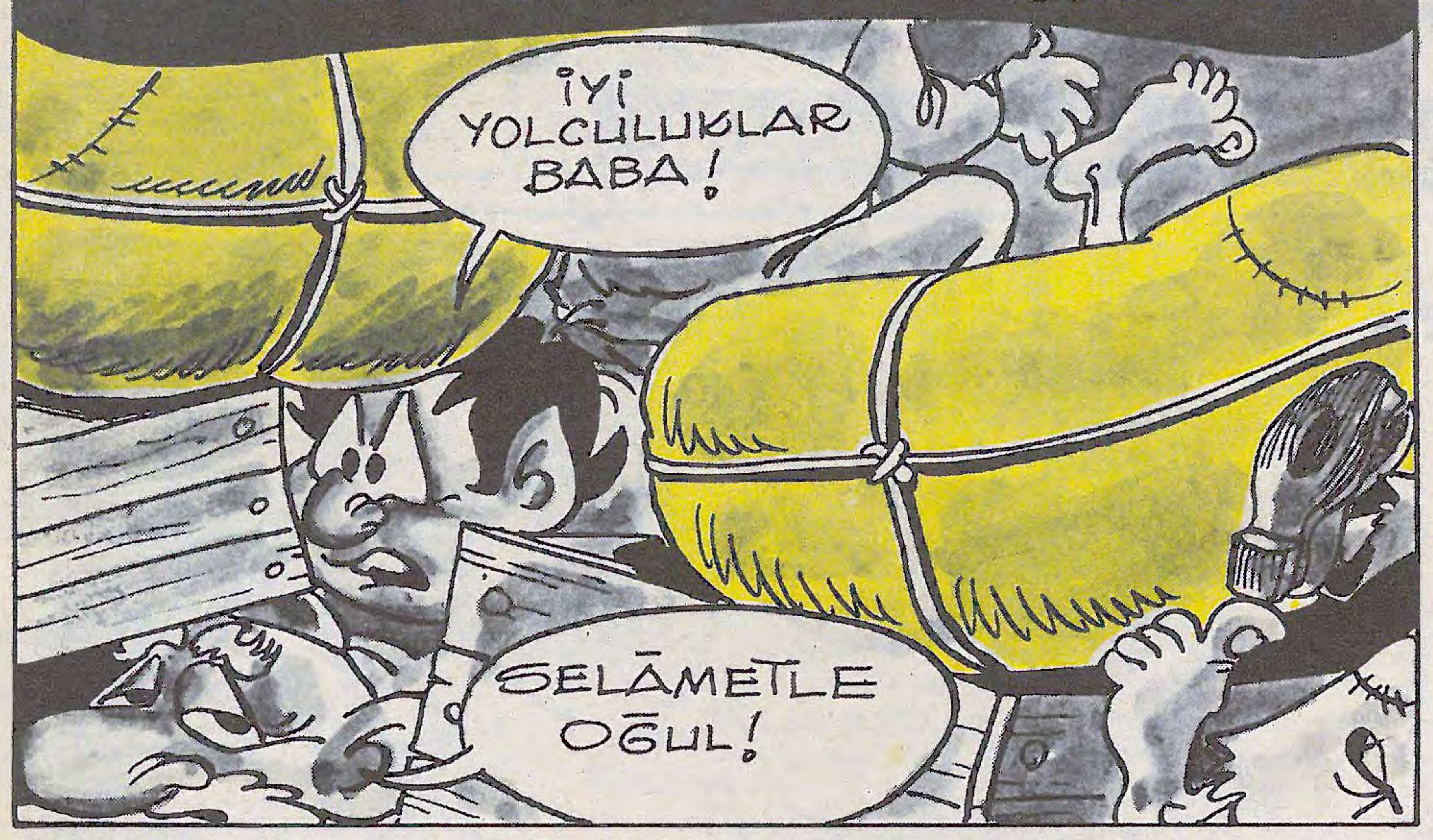

Çoktan beri trenle geziye çıkmadığım için, trenlerimizin son durumunu bilmiyordum. Danışmaya öğrenmek istediklerimi telefonla sordum. İç ezici bir kadın sesi, gideceğim yere 8.30 da 10.10 da, bir de 12.20 de tren olduğunu söyledi. Benim işime 10.10 treni geliyordu. Her zaman, her şeyin olduğu gibi, trenin de en kötüsünü seçmiştim. Tren kalktıktan sonra öğrendim; bu tren posta treniymiş. Posta treni demek, her iki istasyon arasında en azından yirmi dakika gecikme yapan tren demektir. İçinde restoran olmadığı için, bir oturaklık ilişecek yer bulmak da pek zordur. Değil oturacak yer, çok sıkışırsanız helâda bile yer bulamazsınız. Haydarpaşa'dan kalkan trende helâ kuyruğuna girseniz, ancak Ankara'da sıra gelir.

Bütün bunları ben, bindiğim tren kalktıktan sonra öğrenmiştim. Sıkışıp kaldığım koridora hiç olmazsa gözümün birini pencere camına ayarlayıp, dünya hakkında bilgi edinebilsem yine razıydım. İtile kakıla helâ kapısının arkasına sıkıştım. Bir zaman sonra burnum duyarlığını yitirdiğinden, amonyak ve çürük kükürt kokusuyla, limon çiçeği kokusu arasında hiç bir fark kalmamıştı. Sırtıma dolu bir heğbe yüklediler. Ama bu heğbeyi ben taşıyorum, sayılmazdım. Çünkü sırtımdaki heğbeyle birlikte, döşemeye uzanmış bir ihtiyarın kucağında oturuyordum. Sırtımdaki heğbenin üstünde bir çocuk, çocuğun üstünde de, babasının yarı vücudu vardı. Şu numarayı, buradaki yol arkadaşlariyle bir sirkte yapsak, dünyanın parasını kazanırdık. Ne var ki, birbirimizin üzerine çıktığımız halde, yuvarlanmak tehlikesi yoktu. Çünkü yuvarlanacak kadar bile boş yer kalmamıştı.

Bir sarsıntı oldu. Bu sarsıntı trenin kalkmasına işaretmiş. O sarsıntıyla iyice birbirimize geçtik, kenetlendik. Eşyalarla, birbirine yapışık insanlar arasında en küçük bir hava payı kalmadı. İki istasyon biz böyle gidersek, bizi birbirimizden ayırmanın, sökmenin olanağı yoktu. İyice birbirimize yapıştık. Hatta bizi trenden bile koparamazlardı.

Bir tahta bavulun köşesine gelen burnumun içeri girmiş bir üçgen biçimi aldığını anlıyorum. Burundan anlayan kadınların pek beğendiği burnuma yazık olmuştu.

Tren sarsılınca herkes birbirine,

- Uğurlar olsun.
- Hayırlı yolculuklar.
- Eyvallah efendim. Size de iyi yolculuklar. demeye başladı.

Ben de altımdaki ihtiyara,

- İyi yolculuklar baba,...dedim

Adamın sesi çıkmayınca, yaşadığından kuşkuya düştüm, bir daha,

- İyi yolculuklar baba, dedim.
- Altımdan boğuk bir ses geldi:
- Selâmetle oğul.

Dört beş istasyon böylece gittikten sonra, üst kattan,

- Bileeet!.. diye bir ses geldi.

Herkesle birlikte, alt kattaki ihtiyar da biletini aramaya davrandı. Biletçi, biletlere bakıyor,

- Senin biletin üçüncü. Burası birincinin koridoru. Çek arabanı üçüncüye! diye bağırıyordu.

Bileti ikinci olan yolculardan biri:

- Yahu burası helânın dibi. diye biletçiye karşı koyacak oldu. Biletçi, ne de olsa yarı buçuk resmî memur, üstünde de resmî elbise olduğundan hemen adamın ağzının payını verdi:
- Helâ dibi ama, birinci mevki helâsının dibi. Siz ikinciye!

Benden başka bileti birinci olan yokmuş. Helânın dibi, koridor boşalmıştı. Artık, üçüncü koridorun nasıl dolup sıkıştığını düşünecek kadar bile insanlık duygum kalmamıştı. Biletçi bana dert yandı:

- Çok açıkgöz millet bayım. Üçüncü, ikinci bilet alıyorlar, sonra da gelip birincinin koridoruna yan geliyorlar.

Ben de biletçiyi doğruladım.

- Doğru, çok açıkgöz millet. Kompartımanları ayırmakla olmaz, en iyisi treni ayıracaksın. Birinci mevki tren ayrı olarak, ikinci ayrı, üçüncü ayrı.

Biletçi gitti. Ben de ezilen, köşeleşen yerlerimi düzelttim. Koridor yine kalabalıktı ama, hiç olmazsa gezinebiliyor, pencereden dışarı bakabiliyordum. Belki bir boş yer bulabilirim umuduyla, kompartımanların pencerelerinden içeriye bakıyordum. Bütün kompartıman doluydu. Yalnız bir kompartımanda bir adam tek başına oturuyordu. Ama bildiğimiz adamlardan değil, bir şaşılası adam. Üstünde, bir üniforma var. Pantalonunun yan dikişi zırhlı, ceketi kordonlu, apoletleri yaldızlı, yakası sırmalı... Paşa desem paşa değil, yaver desem yaver değil, emniyet âmiri desem değil. İtfaiyedesem değil. Temizlik işçisi, çavuşdesem değil. Belediye baş memuru, istasyon hareket şefi, iskele memuru, sadrazam, yeniçeri değil. Ama bunların hepsinden birer parça var elbisesinde. Bildiğim üniformaların hiç birine benzemiyor adamın üniforması. Kendi kendime, acaba bir devletin büyükelçisi mi, diyorum. Hani büyükelçiler, gittikleri memleketin devlet başkanlarına "İtimatname"lerini verirlerken, böyle cafcaflı üniformalar giyerler ya.. Ama bu üniforma trende giyilmez ki.

En sonunda, doğulu komşularımızdan birinin kralıdır, diye düşündüm. Ama kralın posta treninde işi ne? Hem kral olsa, yanında "Maiyeti erkânı" olmaz mı?

Koridor penceresinden dışarıya bakan bir yolcuya,

-Affedersiniz, şu kompartmanda bir başına oturan üniformalı adam kim? dedim.

- Bilmiyorum ama, rütbesi çok yüksek biri olacak, dedi. Belki ecnebi Mareşali filândır. Göğsünde madalyaları olduğuna bakılırsa.

Bizi dinleyen bir yolcu,

- Yabancı bir general olacak.. dedi
- Generalin yaveri olmaz mı?
- Yaveri başka kompartımandadır

Başkaları da bu üniformalı adamın kim olduğunu bilmiyor. Geçen biletçiye sordum. O da bilmiyormuş.

İyice meraklanmıştım. Kapıyı açıp boş koltuklardan birine otursam ne olur? Üniformalı adam, beni yiyecek değil ya...

Bir yolcu,

- Ayıp olur, dedi.

Ayıp, mayıp, kompartmanın kapısını açtım, girdim içeri.

- Affedersiniz, burası boş mu? dedim.

" Bana ne?" gibilerden omuzunu kaldırdı. Belki Türkçe bilmiyor. Oturdum. Yarım saat kadar hiç konuşmadan öylece gittik. İngilizce sordum:

- Ekselansları yalnız mı seyahat ediyorlar?

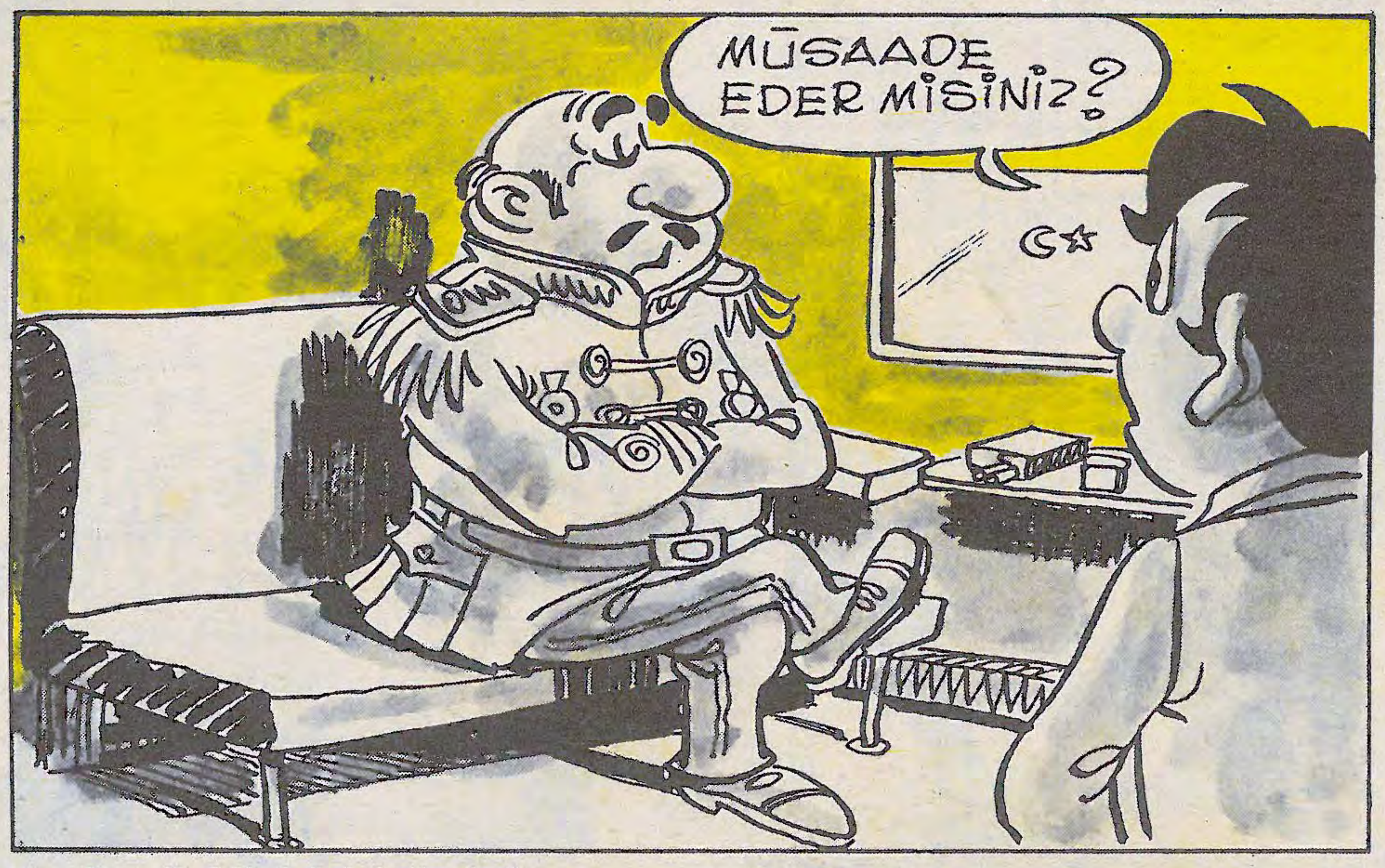

Üniformalı adam bana baktı.

- İngilizce no.. dedi.

İngilizce bilmiyordu demek, hem de Türk'tü. Bir zaman daha böyle gittik. Bu sefer o bana Türkçe sordu:

- Nereye gidiyorsunuz beyefendi?
- Eskişehir'e.. Zatı devletleri nereye teşrif ediyorlar?
- Estağfurullah. Konya'ya gidiyorum.
- Afedersiniz, üniformanıza bakılırsa bir resmî sıfatınız var ama, anlayamadım.
- Hiç bir resmî sıfatım yok.
- Peki, bu üniforma?

Adam güldü,

- O benim yol elbisem, dedi. Tren yolculuğunda hep bu elbiseyi giyerim. Siz trenin halini görmediniz mi? Yer bulmanın imkânı yok. Eskiden bu trenlerde canım çıkardı. Şimdi kolayım buldum. Ben, birkaç yıl öncesi, "....' otelinin kapıcısıydım. Bu üstümde gördüğünüz elbise, işte o otelin kapıcı elbisesidir. Otelden bir ay izin . almıştım. Sılaya gidecektim. Ama trene geç kaldığım için, kapıcı üniformamı değiştirecek vakit bulamamıştım. Elbisemi trende değiştiririm, diye hemen koştum. Haydarpaşa garının merdivenlerini çıkarken, beni gören iki yana savuluyor, yol açıyordu. Tren memurları selâm durmaya başladılar. Elimden bavulu alıp taşıdılar. Beni birinci mevkie yerleştirdiler. Allah Allah. .birine mi benzetiyorlar? "Siz zahmet etmeyin" dedikçe "Aman efendimiz, estağfurullah. Vazifemiz" diyorlar. Kompartmanın penceresinden bir baktım ahali yığılmış. Tren kalkarken bir alkıştır koptu. Ben de onlara elimi salladım, gülümsedim. Tren kalktı. Koridorlarda herkes birbirinin üstüne yığılmış, eziliyor. Ben koca kompart - manda bir başıma gidiyorum. Elbisemi değiştirmekten ~~vaydım~~. Ara sıra yanlışlıkla kapımı açan yolcular beni öyle kapıcı üniformasiyle görünce "Affedersiniz..." deyip dönüyorlar. Konya'ya kadar rahatça geldim. Sonra gelzaman, git zaman oteldeki işimden ayrıldım. Şimdi hep Konya'dayım. Ama otel kapıcısı elbisemi saklıyorum. Ne zaman tren yolculuğu yapacak olsam, bu üniformayı sandıktan çıkarır, giyerim. Yalnız şişmanladım da pantolonun beli dar geliyor. Müsaade ederseniz iki düğme çözeyim.

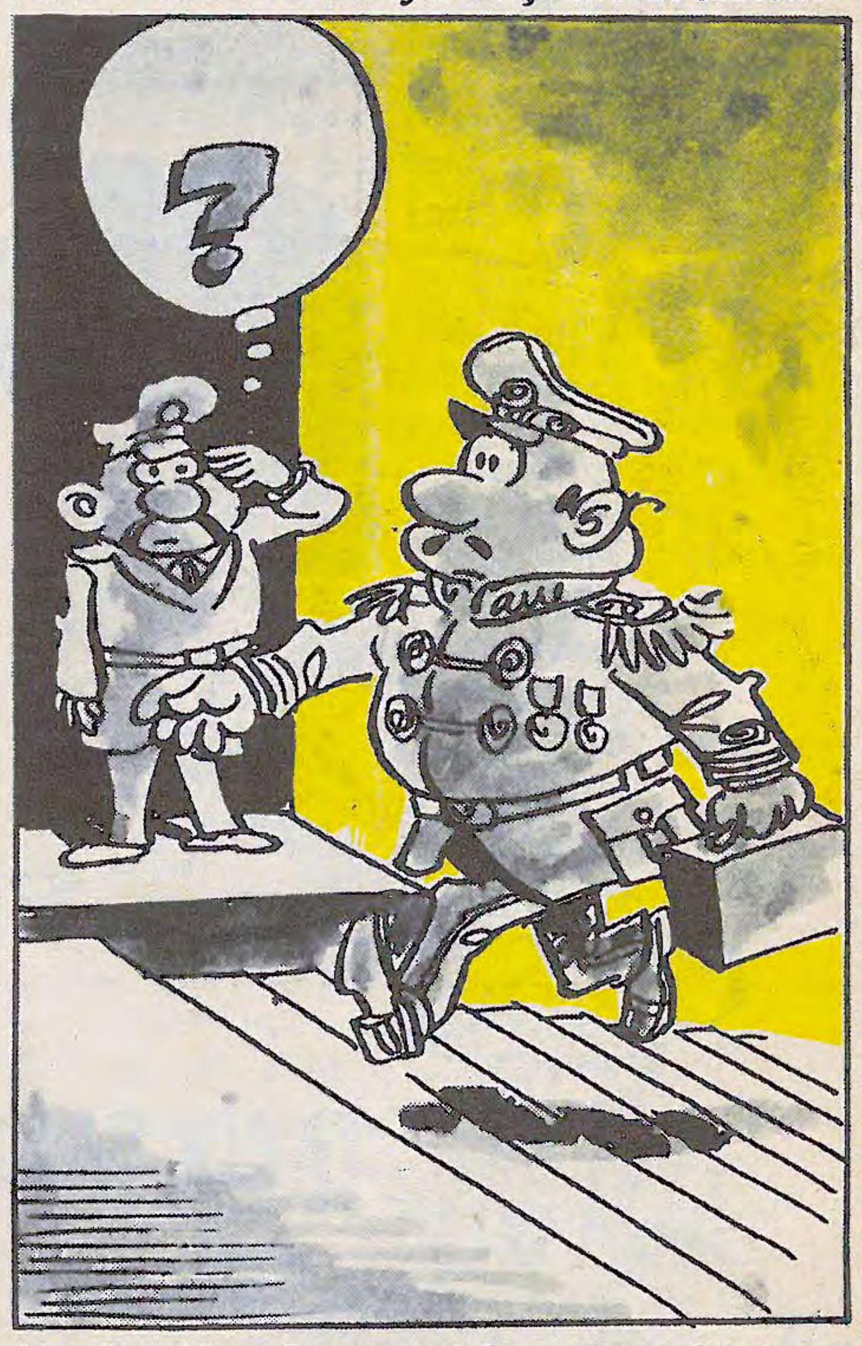

Şaşkınlık içinde dinlediğim adama

- Estağfurullah.. dedim.

Adam pantolonunu gevşetti.

- Ya bu madalyalar? dedim.

Adam gülerek,

- Onlar madalya değil, çalıştığım otellerin madenden arması... dedi.
- Demek, böyle rahat rahat...
- Şimdiye kadar, pek çok tren yolculuğu yaptım, bu üniforma üstümdeyken, sizden başka hiç kimse yanıma gelmeye cesaret edemedi.

O sırada kapı açıldı. İçeri giren bilet kontrolörüydü. Kontrolör, üniformalı adamı karşısında görünce rap diye topuklarını birbirine çarpıp elini şapkasına götürdü, selâm verdi.

- Bir emirleriniz var mı efendim?

Üniformalı adam,

- Yok evlâdım, teşekkür ederim, dedi.

Kontrolör gidince,

- Trenlerde rahat gitmek istiyorsanız, bir kapıcı üniforması da siz yaptırın, dedi.

BİTTİ

Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...

GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

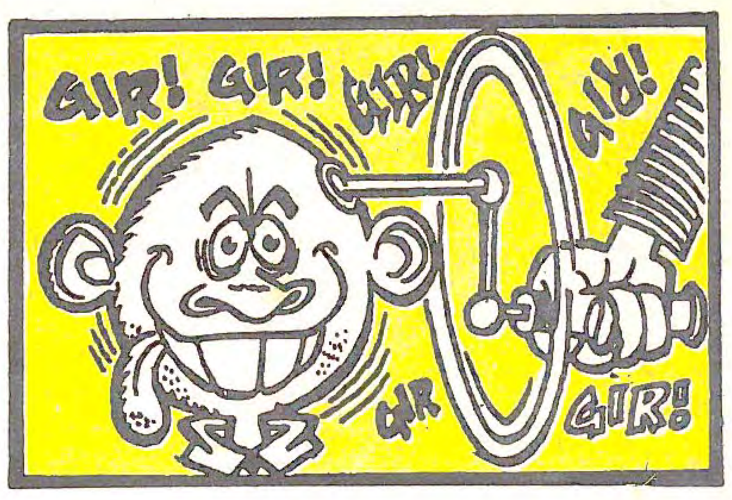

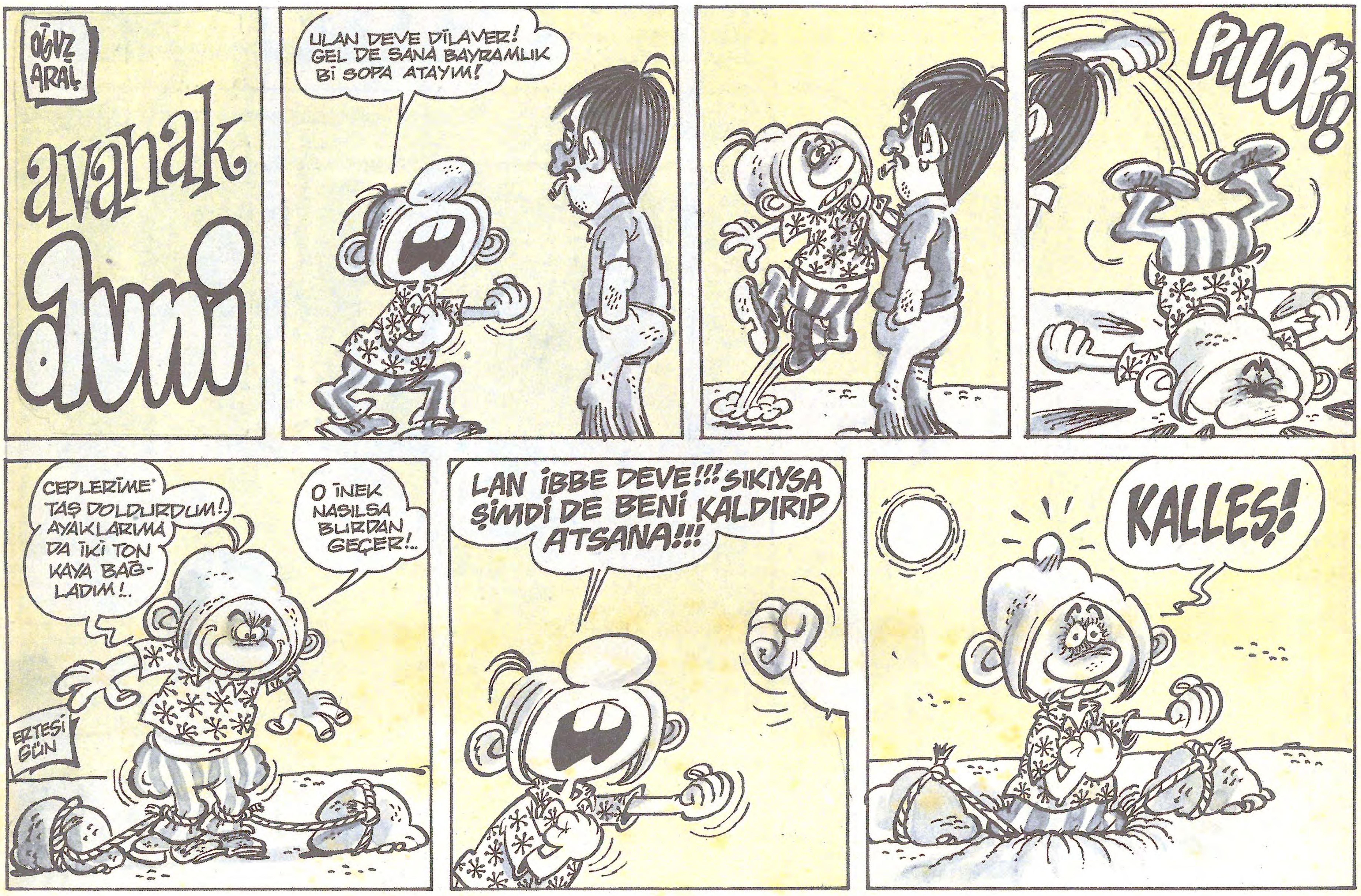

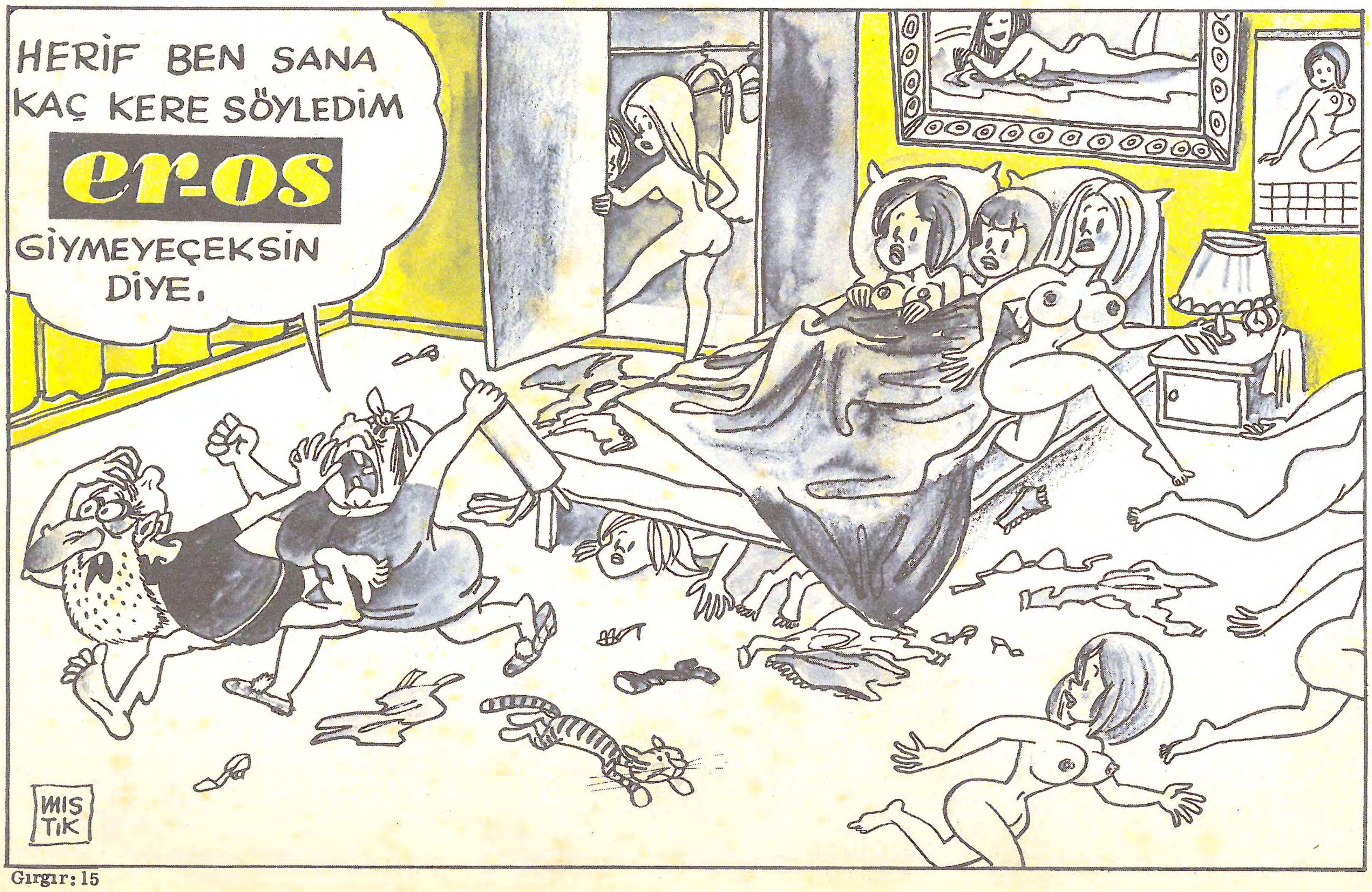

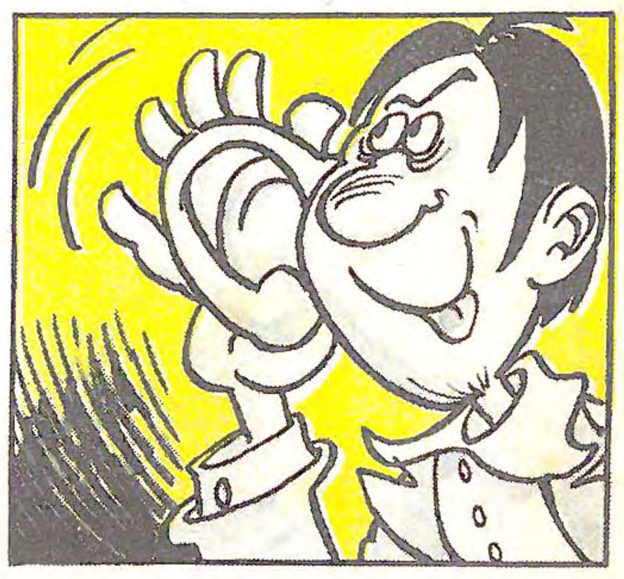

BAŞARILI BİR KULAK AMELİYATI

Müzmin sağırlarımızdan Dilaver Duvar, kalçasının arka kısmından alınan bir parçanın kulağına yamanmasıyle işitmeye başlamıştır.

Ameliyatı gerçekleştiren doktor:

-Hastanın durumu şimdilik iyi. Ama bir kusuru var: Lafı şeyinden anlıyor, demiştir.